

Tháng 12, 2018

THIÊN XUÂN

(Trích tuyển tập TẾT NÈ ANH)

*

*Mây soi gương nước hồ sen
Hoa nhìn ngộ nghĩnh biết khen thế nào?
Hoa mây hòa sắc ngọt ngào
Bức tranh êm ả, thơ vào góp công?*

*Tại em vẫn chiếc khăn hồng
Thổi thêm sức sống bênh bồng hồn thơ
Rì rào, tre cũng nghỉ ngơi
Có người tơ tưởng dây Tơ Hồng kia.*

*Nhẹ nhàng mềm mại thế kia
Áo dài em động, lụa chia hai tà
Tóc đùa theo nhịp thướt tha
Vương thành, sắc cạnh Người Ta ngồi đồng.*

*Mắt thiên, trâu chẳng, cau không
Mà sao sống động cả Mồng Hai xuân?
Dịu dàng khoe nắng vàng sân
Mai thua sắc áo vờn gần mắt anh.*

*Chuông chùa chẳng vọng nhịp nhanh
Tim anh sao lạ, nó giành giật chi?
Mây ơi! Đừng mãi đừng đi
Xin em cũng thế! mình thi nhau... thiên!
Á Nghi, 29.12.2018*

Nỗi Buồn Tháng Chạp

*Bây giờ giữa tháng Chạp
Với nguyên nỗi buồn tôi
Phương trời xa cùng tận
Tình vương vẫn bên đời.*

*

*Biển - mình tôi chơi với
Lặng lẽ cõi hồng trần
Đời như vương gai nhọn
Lạc rồi bước tình quân.*

*

*Nắng buồn giữa tháng Chạp
Đông se lạnh giáp năm
Tình đen giờ nhật thực
Lạc lối ngày thanh xuân.*

*

*Tìm trong đêm cô tịch
Hư ảo những canh dài
Thẫn thờ theo ngày tháng
Cõi buồn dấu tình phai.*

*

*Nỗi buồn nào da diết
Ảnh hình trong giấc mơ
Đã vụn lặn in dấu
Sắt se lòng ngu ngơ.*

*

*Dấu tình trong đôi mắt
Giấc đêm nào ngủ yên
Buồn gieo neo chất ngát
Buồn ơi!... Đừng qua Giêng!*

Phạm Thị Minh-Hưng

DU THUYỀN SYMPHONY of THE SEAS

Tuần lễ thứ 2 tháng 12 tôi đi viếng Caribbean bằng du thuyền Symphony of The Seas, chiếc du thuyền lớn nhất thế giới (theo quảng cáo trên mạng lưới) và mới nhất của hãng Royal Caribbean. Bạn bè rủ đi từ đầu năm 2018, khi tàu mới hạ thủy chuyến đầu tiên. Lúc ấy giá gấp đôi ngày nay và phải bay qua Barcelona mới xuống tàu. Nghe cũng ham nhưng phải ngồi máy bay lâu, giá vé lại đắt, tôi tiếc tiền

không đi. Nay chị Symphony đã về Hoa Kỳ, bến cảng Miami, Florida. Từ Washington DC bay đến Miami mất độ hơn 2 tiếng. Giá vé tàu hạ, DC đến hải cảng Miami cũng gần hơn Barcelona rất nhiều. Thời gian này con trai về thăm nhà nên cậu ấy đưa tôi đi. Cậu ấy rủ thêm vợ chồng em gái vì đi một mình với bà già chắc cũng chán. Các cháu cũng như phần lớn đồng bào quen biết vùng Hoa Thịnh Đốn không lạ gì vùng biển Caribbean và cũng chẳng mấy người tha thiết chiếc tàu mới. Theo quý vị ấy chiếc tàu Symphony of The Seas cũng chẳng khác chiếc Harmony of The Seas bao nhiêu.

Vì gần ngày đi cháu mới xin nghỉ phép được nên mua vé chuyến bay đi từ Washington DC đến Miami trễ, giá mắc và phải thức sớm, không giống ai. Mùa Đông, trời tối om om lạnh lẽo, 36 độ F. Mới 4 giờ sáng cả nhà rời chăn nệm êm ấm, lên xe ra phi trường. Máy bay cất cánh lúc 6 giờ. Lúc này thì ước ao được ở nhà để ngủ... nướng.

Đại Cương Tàu Symphony:

Tàu Symphony of the Seas dài 362 mét, rộng 65 mét giống như bè dài và bè ngang du thuyền Harmony of the Seas ra đời năm 2016.

Tàu có 18 tầng, chở tối đa 6370 hành khách (có tài liệu nói chở được 6680 hành khách), 2200 thủy thủ đoàn gồm 77 quốc tịch khác nhau (có tài liệu nói hơn 60 quốc tịch). Mất 36 tháng mới xây xong du thuyền với 4700 nhân viên gồm kỹ sư, nhân công, thợ thuyền, và tốn 3.5 tỷ Mỹ kim.

Tàu có phòng dành cho khách sang, đẹp, rộng rãi ở tầng 17 và 18 và phòng dành cho gia đình rất rộng có thể chứa được 8 người. Tàu xuống nước đón khách vào ngày 7 tháng 4 năm 2018 ở Barcelona,

sau mấy tháng qua các nước Địa Trung Hải: Tây Ban Nha, Pháp, Ý. Du thuyền đến Hoa Kỳ, bến cảng Miami, Florida vào tháng 11 năm 2018. Tôi không hiểu sao chiếc Symphony không đến bến cảng Fort Lauderdale, Florida như các tàu lớn cùng hãng: Allure, Oasis, Harmony? Từ cảng Miami đến phi trường Fort Lauderdale mất 36 Mỹ kim đi xe bus của tàu. Nếu tàu đậu ở bến Fort Lauderdale từ phi trường đến bến cảng tốn khoảng 15 Mỹ kim một người thôi.

Tàu có 24 thang máy, 19 hồ bơi, 9 jacuzzies, một số hồ bơi trẻ em. Hồ bơi vào giờ mở cửa là có người guard mang phao đứng trên bờ hồ dù có khi tôi chẳng thấy ai trong hồ. Hai cái flow rider nước chảy ào ạt rất mạnh cho khách lướt sóng, 2 rock climbing wall. Tàu Harmony hình như chỉ có 1 rock climbing wall. Tàu có 3 phòng ăn lớn chứa cả ngàn thực khách ở các tầng 3, 4, 5. Ngoài ra có các phòng ăn tự chọn rộng lớn ở lầu 15, 16 và 40 quầy rượu rải rác trên các tầng lầu. Lầu 6 Board Walk có tiệm kem, tiệm hog dog, pizza, tiệm kẹo và carousse. Ban đêm đèn sáng trưng với các con thú voi, gấu, ngựa, thỏ, heo, cóc, ... chạy vòng tròn, lên xuống nhíp nhàng, hấp dẫn người lớn và trẻ con.

Tầng 15 có sân bóng rổ, nơi đánh golf nho nhỏ xinh xinh. Tôi không nhớ Zip line nằm ở tầng 15 hay 16. Trò chơi này cũng làm đứng tim người yếu bóng vía dù có chuyên viên đứng trông coi và buộc giầy thắt lưng cẩn thận. Người tham dự đu giầy cáp từ nơi nọ sang nơi kia với khoảng cách khá cao với sàn tàu. Rạp hát chính Royal Theater chứa cả ngàn người ở lầu 4 và lầu 5. Các rạp khác nhỏ hơn ở lầu 3, 4. Rạp hát lộ thiên lầu 6 Aqua Theater để các nghệ sĩ trình diễn ngoạn mục, bơi lội dưới nước... Central Park.

Lầu 5 có Royal Promenade, con đường nhiều sinh hoạt và đông du khách nhất trên tàu. Nơi đây có tiệm café, bánh ngọt mở cửa 24/24, các tiệm bán nữ trang, tiệm bách hóa, nơi bán vé đi tua, có robot pha chế rượu theo khách yêu cầu. Customer services cũng ở lầu 5 và là con đường diễn hành khi có parade, festival... Đường Royal Promenade lầu 5,

Central Park lầu 8 khác biệt hăng tàu Royal Caribbean so với những tàu lớn hăng khác. Nơi đây vườn hoa với hơn 10,000 cỏ hoa nhiệt đới lớn nhỏ, có lan, có trúc (tài liệu khác ghi 20,000 cây cỏ ?). Nay đang mùa Giáng Sinh nên hoa trạng nguyên (poinsettia) đỏ rực bày biện đó đây dọc theo lối đi hoặc rải rác trong vườn rất đẹp. Trong Central Park các lối đi lát gạch đá sạch sẽ. Các băng gỗ hay băng sắt sơn đỏ đặt trong vườn dọc theo lối đi hay dưới các cổng hình vòng cung để khách ngồi nghỉ chân, nghe nhạc, thưởng thức gió mát hay tâm sự với bạn bè.

Sáng sớm khi du khách còn an giấc, trên lầu nhìn xuống, tôi thấy các nhân công lau gạch trên lối đi giống như mình lau sàn nhà dù mỗi ngày hàng ngàn du khách qua lại. Thảo nào lối đi lúc nào cũng sạch sẽ. Họ tưới cây sớm lắm. Đèn sáng trưng cả ngày lẫn đêm. Trước kia tôi tự hỏi sao chẳng thấy ai tưới hay nhặt lá úa mà cây vẫn xanh tốt. Hóa ra họ làm việc ban đêm. Dọc dài hai bên Central park, tiệm ăn, tiệm rượu, nhà hàng Ý, nhà hàng Mỹ và các tiệm bán nữ trang, ví, giày, mỹ phẩm bày biện hấp dẫn, rất bắt mắt dưới ánh đèn.

Du Ngoạn:

Thưa quý độc giả tôi đi không hẹn với ai mà lên tàu gặp 2 người bạn thân mến trong nhóm Cô Gái Việt và một số người quen biết. Người tôi gặp đầu tiên là chị Phương Lan, chị vừa là Dược sĩ vừa là

nhà văn. Tôi mến chị dù chỉ giao thiệp qua điện thư, chưa gặp nhau bao giờ. Chị ở Cali, tôi ở vùng Hoa Thịnh Đốn nhưng chuyện trò vui lắm. Chị đi với phu quân và các bạn khoảng 20 người. Người thứ 2 là nhà văn Hồng Thủy, Phụ Tá Chủ Bút Nguyệt San Kỳ Nguyên Mới, cũng đi với phu quân và hơn 20 người bạn, có người đến từ Cali, Florida... Phần lớn quý vị nữ lưu là cựu học sinh Trưng Vương, Sài Gòn. Chị Hồng Thủy là một trong những vị tổ chức buổi giới thiệu quyển **DU NGOẠN ĐÓ ĐÂY 4** của tôi tháng 10 năm 2017. Chị nói năng khéo léo, diu dàng nên được bạn bè quý mến. Từ đó khi tàu ghé bến tôi theo nhóm Hồng Thủy thăm viếng đó đây. Các con tôi yên tâm khi tôi đi với chị, anh em cháu ở lại tàu chuyện trò, sinh hoạt với nhau.

Những ngày tàu lướt sóng đại dương trời đẹp, biển xanh bát ngát, nắng vàng vàng ấm áp. Các hồ bơi trên tàu đây người lớn trẻ em ngâm mình trong nước. Các tiệm bán quà lưu niệm khách ra vào đông đảo, casino mở cửa, các tiệm rượu, café bận rộn với khách hàng. Người ta xem chiếu phim lộ thiên hay trong rạp hát, học khiêu vũ, tập thể dục với hướng dẫn viên... Ghế trong tiệm café đường Royal Promenade không còn một chỗ trống. Thiên hạ chụp ảnh đó đây, trước cây Noel to rực rỡ ánh đèn, trên các cầu thang, ngoài sân bóng rổ...

St. Kitts & Nevis:

Sau khi rời hải cảng Miami tàu ra đại dương mất 2 ngày 3 đêm tàu ghé bến Saint Kitts vào 9 giờ sáng khi nắng vàng diu dàng, tươi đẹp phủ lên biển xanh, du thuyền, vạn vật... Thiên hạ đứng trên boong tàu đông lắm. Nhớ lại vùng Hoa Thịnh Đốn những ngày chúng tôi sắp lên đường trời âm u, gió lạnh buồn hiu. Nơi đây, trời xanh mây trắng ấm áp như mùa xuân, cỏ hoa tươi tốt. Mặt trời mọc to, ửng hồng vùng chân trời khoảng 6 giờ, lặn lúc 17g30. Thiên hạ dùng điểm tâm xong, chuẩn bị lên bờ. Du khách được lên bờ vào 9g30 và tất cả phải trở về tàu trước 17g30.

Saint Kitts hòn đảo nhỏ nơi biển Caribbean, dân số 55, 355 người (2017), thị trấn là Basseterre. Tuy nhỏ nhưng St. Kitts có nhiều núi, bãi biển, thắng cảnh. Có tất cả 35 tua du thuyền, giá vé từ 29 Mỹ kim với thời gian 2 tiếng: (St. Kitts Panoramic Drive) đến tua dài 2g30 giá vé 199 Mỹ kim (St. Kitts Ultimate

Dolphin Encounter) Đi tua du thuyền có người thuyết minh, không sợ về muộn bị tàu bỏ lại. Nhóm 23 người không ai theo tua du thuyền và rủ nhau thuê xe đi tắm biển tự túc. Mọi người đồng ý theo anh Bùi Cửu Viên, phu quân chị Hồng Thủy, lên bờ qua khỏi khu thương xá tìm xe van ra biển. Tiền xe kê cả tip cho 2 lượt đi và về 9 Mỹ kim. Xe đưa chúng tôi đến South Friar's Beach, bãi biển đẹp, có Carambola Beach Club, nhà hàng ăn uống rộng rãi, ghé nệm êm ái cho khách nghỉ ngơi nếu họ không muốn ra bãi biển, có đàn piano, ... Thì ra anh Viên đã nghiên cứu trước tìm bãi biển tốt, tiện nghi cho mọi người. Ai đi tắm biển thì thuê dù và ghế. Không tắm cũng thuê vì có thuê ghế mới được... dùng nhà vệ sinh. Chỉ 3 phụ nữ ngồi trong nhà hàng chuyện trò, chị Xuân Lan, chị Như Lan và người viết, còn ai cũng tắm biển. Bãi biển đông người, trẻ em, người lớn... Dù che nắng cùng màu nằm dọc theo bãi biển. Quý vị nữ lưu tươi cười ngâm mình dưới nước trông cũng “ngon lành”, kém chỉ người trẻ tuổi. Một vị thì thầm với tôi: “Quảng cái lo đi, vui với bạn bè trong những ngày trên du thuyền, dễ gì có cơ hội gặp nhau như mấy hôm nay.” đồng ý hay không tùy quý vị. Khi ở lại phòng đợi trong nhà hàng tôi thấy nhiều người Á Đông chia nhau trái măng cầu Xiêm to như trái đu đủ lớn. Loại trái này chỉ bán ở Cali hay Mỹ, chợ vùng Hoa Thịnh Đốn tuyệt nhiên không thấy. Tôi lấy lạ, không lẽ họ mang theo trái

cây lên phi cơ vì quanh đây không thấy nơi nào bán. Họ nói tiếng Việt. Hóa ra các bà đến từ Cali, đi ăn cưới trên du thuyền tổ chức cách đây vài ngày. Các bà không biết nhà trai có bao nhiêu khách nhưng họ hàng và bạn bè nhà gái tất cả 110 người. Vì thế chuyến đi này tôi gặp nhiều người Việt Nam hơn các chuyến đi du thuyền trước.

Tôi không tắm nhưng cũng ra bãi biển chụp hình cho bạn và xem các sinh hoạt chung quanh, chụp ảnh để minh họa cho bài viết. Tuy thế nhưng hình ảnh quý ông chụp bao giờ cũng đẹp hơn nên tôi thường dùng hình do quý ông chụp.

Riêng các chị dù có thoa kem chống nắng nhưng cũng bị mặt trời “ngó lại” chút ít, trông là biết người mới đi tắm biển. Khoảng 14 giờ mọi người lên bờ chuẩn bị ra về. Vì còn sớm nên một số ở lại khu buôn bán gần bến cảng xem hàng hóa hay mua quà kỷ niệm, một số về thẳng du thuyền.

Tóm lại chúng tôi có một ngày thú vị với bạn bè, biển xanh và gió mát.

Buổi chiều du thuyền rời St. Kitts hiền hòa ra khơi đi về hướng St. Thomas...

Ngọc Hạnh

Tháng 12 năm 2018

Họp Mặt Trên Du Thuyền Harmony of The Seas

Vào cuối tháng 9 tôi lại đi tàu Harmony of the Seas thăm vùng biển Caribbean. Các bạn tôi hỏi đi Caribbean mãi không chán hay sao. Thưa quý vị lần này tôi có lý do chính đáng: vừa thưởng thức gió mát đại dương, nhìn biển rộng trời cao vừa được gặp gỡ cựu giáo chức và học sinh trường cũ. Ngoài ra còn có người chị em bạn dâu. Chị em chúng tôi chỉ chuyện trò qua điện thoại hay điện thư vì cư ngụ khác tiểu bang. Em lại bận rộn công việc làm ăn chẳng mấy khi rảnh rỗi. Tôi thuyết phục em là tàu Harmony to, nhiều tiện nghi và phần văn nghệ hay hơn các tàu nhỏ. Và lại gặp nhau trên du thuyền chị em sẽ trò chuyện nghỉ ngơi thoải mái, không ai phải bận tâm về ẩm thực hay giải trí chi cả.

Ngoài ra tôi xin thưa với quý độc giả một điều tưởng như đùa. Trong gần 30 năm tôi có duyên may thăm viếng nhiều nơi, trong và ngoài nước, viết du ký, cộng tác với các báo trang du lịch nên bạn bè nghĩ tôi có kinh nghiệm đi xa, từng trải việc di chuyển, không mấy ai ngờ tôi chưa từng ra khỏi tiểu bang một mình. Lúc nào tôi cũng đi với nhóm bạn hay gia đình và quý vị trong nhóm thương mến lo gần hết các thủ tục đi phi cơ hay xe lửa, gọi hành lý... Lần này tôi đi từ Washington DC đến phi trường Fort Lauderdale một mình. Tôi nhớ cách đây khoảng 5 năm, bà cụ, Mẹ người quen, từ Việt Nam sang Mỹ theo diện đoàn tụ gia đình một mình dù không biết ngoại ngữ. Còn tôi ít ra cũng bập bẹ chút ít tiếng Anh và phi trường Fort Lauderdale chỉ là phi trường nội địa, tại sao không thử đi một mình?

Sáng sớm 5 giờ con tôi đưa ra phi trường Reagan DC, 6g30 máy bay cất cánh. Thả tôi xuống phi trường cháu vội vã đi đậu xe để còn trở lại giúp tôi check in nhưng khi cháu trở lại tôi đã làm xong các thủ tục chỉ còn chờ khám an ninh và tìm công vào máy bay thôi. Thật ra cũng đâu khó khăn gì. Nếu không biết thì hỏi nhân viên phi trường. Họ đứng loanh quanh nhiều lắm. Con tôi còn đặt trước xe lăn để an tâm tôi không bị lạc. Cô soát vé cho biết cổng cũng không xa nên tôi đi bộ đến cổng (gate) luôn. Đến phi trường Fort Lauderdale sau khi nhận hành lý tôi ngồi chờ cô em dâu đến như hẹn trước và cùng lên tàu một lượt.

Thưa quý độc giả tôi dài dòng để quý vị ngại đi xa một mình như tôi lúc trước thêm phần bạo dạn. Tôi thấy không gì khó khăn nếu hành lý nhẹ nhàng. Trường hợp hành lý cồng kềnh thế nào cũng có người giúp bỏ lên bàn cân khi check in.

Nhớ Đại Hội trường Nguyễn Trãi năm 2012, ban tổ chức đã nhờ em Hoàng T., cư ngụ ở Maryland, đến đón tôi ở Virginia để cùng đến phi trường đi Houston dự Đại Hội. Còn em Th. phải lái xe xa hơn khoảng từ 30 đến 45 phút. Em Th. chỉ là học trò cũ của trường. Em không học với tôi ngày nào. Ra phi trường chính em đẩy xe lăn cho cô giáo vì lúc đó tôi bị đau chân dù có nhân viên phụ trách đẩy xe. Các cựu học sinh Trung học Nguyễn Trãi như thế đẩy chẳng trách nhà văn, nhà giáo Bùi Bích Hà, nhà ở tận Gia Định, gần bó với trường Nguyễn Trãi quận 4, Khánh Hội có lẽ gần đến 20 năm. Nhớ lại lúc mới đến trường trình sự vụ lệnh, chị Bích Hà có vẻ lo lắng bồn khoăn vì nghe tiếng nam sinh trường không mấy... hiền. Tiếng đồn là thế nhưng các em rất tình nghĩa. Bằng hữu, học sinh NT lưu lại chúng tôi khoảng thời gian tốt đẹp khi làm việc bên nhau, ân tình quý báu đã 40 năm tôi vẫn chưa quên.

Lẽ ra tôi đi du thuyền Harmony of the Seas tuần trước vì sinh nhật người bạn tổ chức trên tàu với nhiều bạn bè thân hữu tham dự nhưng tôi đã từ chối. Tôi đi tuần này để gặp giáo chức và học sinh trường cũ. Cô chị em bạn dâu đi trước hay sau một tuần không thành vấn đề. Lúc chúng tôi đến bến tàu bất ngờ gặp các bạn đang chờ đón xe ra về. Kê cũng lạ vì tàu hơn 6000 người, dễ gì gặp các vị ấy, chỉ là may mắn thôi.

Cựu giao chức và học sinh trường Nguyễn Trãi, duợt sĩ M&T

TÀU HARMONY of THE SEAS

Du thuyền vẫn xinh đẹp to lớn, bề vệ như chị cả các tàu khác. Du khách đông đảo và nhân viên ân cần chăm sóc mọi người như xưa nhưng có thay đổi nhỏ. Trước kia đặt chân lên tàu đã có các loại nước trái cây hay champagne giải khát nay thì toàn nước đá lạnh. Buổi tối, ngoài các khăn xếp hình các con thú bày trên giường còn có 2 viên chocolate, nay không có chocolate. Trong ngăn kéo không có viết, phong bì, giấy viết thư, không nước đá, lotion, mũ tắm (shower cap) để sẵn như trước nhưng hỏi thì hầu phòng mang đến.

Xưa có 1 hay 2 buổi diễn hành trên đường Promenade lầu 5. Các nghệ sĩ mặc y phục đặc biệt màu sắc vui mắt đi xe đạp, cà khêu, hóa trang hoàng tử, công chúa hay các con thú ong, bướm, cọp, gấu, ... diễn hành theo con đường Royal Promenade. Du khách đứng xem đông nghẹt hai bên con đường Promenade và trên ban công lầu 6. Chuyến đi này tôi không thấy parade, chẳng lẽ tôi sót vì không xem kỹ chương trình? Người robot pha rượu vẫn bận rộn vào những ngày tàu đi biển.

Chiếc xe mui trần bóng loáng đặt giữa lối đi lầu 5, trước màu đỏ nay màu xanh. Tiệm café đường Royal Promenade với các loại bánh ngọt, café, cacao, bánh sandwiches, ... vẫn còn và mở cửa 24 tiếng. Thường những ngày mặc đẹp (formal), du khách được thưởng thức món ốc (escargo) và tôm hùm. Bây giờ thì ngày formal 1 thực đơn có ốc nhưng không tôm hùm. Muốn gọi tôm hùm cũng được nhưng phải trả 29\$99. Ngày formal thứ 2 có tôm hùm lại không có escargo...

Nghĩ lại xăng lên giá, tiền vé không tăng lại giảm đi nên du thuyền phải cắt bớt chút ít những món không cần thiết cũng phải thôi.

Giải Trí

Các màn trình diễn văn nghệ vẫn đặc sắc như trước: ice skating hay aqua show, Columbus musical thật đặc biệt và đáng tiền. Thiên hạ ngồi xem đến phút chót. Chỗ ngồi có hạn nên các môn giải trí hay được chia ra làm nhiều suất và du khách phải ghi tên trước. Boardwalk lầu 6 vẫn hấp dẫn trẻ em với carousel và các con thú: ngựa rằn, cá, voi, ... với những bóng đèn xanh đỏ chớp tắt vui mắt. Ngoài ra còn có các tiệm bánh kẹo, tiệm kem, café ngon lành, sáng sữa hấp dẫn người lớn, trẻ em, nằm hai bên đường. Khúc đường này lộ thiên nên có gió mát. Central Parl lầu 8 vẫn nhiều cây xanh nhưng bình minh tôi không nghe tiếng chim hót như xưa (các con cho biết tiếng hót riu rít buổi sáng do máy phát âm). Các hồ bơi người lớn và trẻ em vẫn đông người nhất là những ngày tàu ra khơi (at sea). Khi tàu đậu mọi người lên bờ ngoạn cảnh hồ bơi tương đối vắng hơn. Ngoài ra còn có các lớp dạy khiêu vũ, trượt tuyết, dạy vẽ, hòa nhạc, ... làm cho du khách bận rộn suốt ngày nếu muốn. Du khách còn có thể đến thư viện đọc sách hoặc trò chuyện với nhau ở các dãy ghế ngoài boong tàu hay thoải mái ngắm mây bay, nhìn chim biển lượn vòng quanh tìm mồi. Lầu 5 và lầu 16 có hành lang cho người đi bộ, nếu tôi không làm thì đi 4 vòng được 2 dặm. Những ngày trên tàu qua thật nhanh.

Du Ngoạn

Xin thưa nhóm chúng tôi 18 người gồm các giao chức, cựu học sinh, các nàng dâu và thân hữu. Du thuyền xếp cho chúng tôi 2 bàn. Em Thành, hội trưởng hội Ái Hữu Cựu HS Nguyễn Trãi ngoại giao thế nào mà du thuyền dành cho anh chị em giáo chức, thân hữu chúng tôi bàn ăn đặc biệt, ghé bực nhưng đồ trang trọng vốn dành cho thuyền trưởng và khách quý của ông. Về các giáo chức: anh V. dạy Toán, Lý Hóa gần 40 năm tôi mới gặp lại anh; chị T. dạy Việt văn cũng hơn 10 năm. Các em cựu học sinh có người tóc đã bạc và đã làm ông

bà, thành đạt cả rồi. Tuy thế các em vẫn lịch sự và trân trọng các thầy cô giáo trường cũ. Sau khi rời du thuyền ở Florida, các em sẽ tiếp tục bay đến Ottawa, Canada dự Đại Hội trường Trung Học Nguyễn Trãi, gặp gỡ đồng môn và các thầy cô giáo khác. Tôi sẽ trở về nhà sau 7 ngày trên du thuyền.

Labadee, Haiti

Sau 2 đêm 1 ngày lướt sóng đại dương, nghe sóng vỗ nhìn chim bay tàu cập bến Labadee, Haiti vào 8 giờ sáng nhưng mãi đến 8g30 khách mới được lên bờ. Du khách phải trở về tàu vào 16g30. Đảo này do hãng tàu Royal Caribbean làm chủ nên tiện nghi, sạch sẽ. Con đường xi-măng rộng rãi, xe chạy được từ gangway đến bờ. Trước kia, từ tàu du khách phải xuống tàu nhỏ để vào bờ. Ngày xưa gần bến tàu có rừng thông mát mẻ, giăng những cái võng. Du khách có thể nằm đong đưa trên võng thưởng thức gió biển, chuyện trò hay đọc sách. Nay rừng thông thay bằng kiến trúc khác là nhà ăn picnic cho du khách? Tôi không chắc lắm. Chỉ biết Labadee ngày nay có hai nhà ăn đều gần bãi biển tiện cho du khách ăn trưa, tắm biển, xem các vũ điệu và nhạcdo người địa phương trình diễn thay vì một nhà ăn như trước kia. Hôm ấy ai lên bờ thì ăn trưa trên đảo, du thuyền mang thức ăn đến, ai không lên bờ thì ăn trưa trên du thuyền.

Labadee có 22 tua tất cả, giá vé từ \$25 (Labadee Historic Walking Tour - thời gian 1 giờ) đến giá vé mắc nhất \$239 (Labadee Sport Fishing Tour - thời gian 3 giờ) Nhóm chúng tôi hình như không ai tham dự tua du thuyền nào cả, theo xe con thoi của tàu chạy dọc theo bờ biển xong tắm biển. Cô em dâu cho

biết bãi biển em tắm không tốt lắm, có đá, cần giày đi nước (water shoes)? Tôi thấy xa xa có nhiều người tắm hơn nhưng bờ biển nắng không bóng cây. Tuy nhiên có nhiều cây dù xanh đỏ rất to bên cạnh các ghế xếp, che nắng cho khách. Có lẽ nơi đó bãi biển cát mịn hơn, không có đá.

Theo quảng cáo du thuyền, Labadee có 4 bãi tắm cát mịn không đá? Ngồi trên ghế xếp cạnh bờ biển có thể thấy thiên hạ tắm dưới nước và đi dây cáp trên không (Zip lines). Những sợi dây cáp to chằng từ mõm núi xa xa đến trạm xuống cũng trên núi. Người đi dây cáp lưng lơ trên không trung nhìn bên dưới toàn nước biển. Tuy nhiên cũng gần bờ biển và dây cáp không cao hơn mặt biển nhiều lắm. Họ có thể thấy thiên hạ tắm biển, đùa giỡn với nước phía dưới...

Anh Quang cựu học sinh NT nhanh nhẹn tìm được nơi để ghế xếp dưới bóng cây mát mẻ cho cả nhóm, gần bãi biển và nhà ăn. Tắm biển, nghỉ ngơi và ăn trưa xong mọi người trở tàu khoảng 15g. Tuy picnic nhưng thức ăn và các loại nước giải khát ê hề chẳng khác chi trên tàu. Chiếc xe camion to chở thực phẩm từ tàu ra đảo và được nhân viên sắp xếp, bày biện thứ tự gọn gàng và nhanh, thật chuyên nghiệp...

Hôm ấy tàu rời Labadee khi ánh tà dương còn sáng rực nơi chân trời, nhuộm hồng đám mây xa xa đi về hướng Falmouth, Jamaica khi du khách dùng cơm tối vui vẻ nơi phòng ăn chính.

Falmouth, Jamaica

Trời yên biển lặng tàu chạy suốt đêm đến 10 giờ sáng hôm sau tàu cập bến cảng Falmouth, Jamaica. Khách được lên bờ lúc 10g30. Khi tàu chưa cập bến trên boong tàu đã có nhiều du khách. Một số chờ xem vàng thái dương xuất hiện, một số chuẩn bị điếm tâm vì phòng ăn mở cửa sớm. Ngoài ra một số đi bộ. Em

Loan, em bạn dâu tôi, thường đi bộ buổi sáng khi thiên hạ còn an giấc. Cô đi lầu 5 vì lầu 15, lầu 16 sàn gỗ còn ướt do nhân viên rửa sàn nhà. Các ghế xếp ở hành lang trên tàu cũng được lau chùi từ sáng sớm khi du khách chưa thức. Ai không theo tua du thuyền thả thả hơn vì không cần giờ giấc nhất định khi lên bờ. Jamaica có 53 tua tất cả, rẻ nhất 34 Mỹ kim, dài 2 tiếng (Falmouth Heritage Walking Tour); mắc nhất 169 Mỹ kim, dài 5 tiếng được ăn trưa ngon (delicious lunch) ở nhà hàng (Jewel Beach, Golf and Water Park).

Du thuyền đậu sát bến cảng thật khéo. Đứng trên boong tàu thấy đoàn người trên tàu đi vào nhà kiểm soát an ninh để ra xe bus du ngoạn. Tuy đậu sát bến cảng nhưng khách muốn lên bờ đều phải trình thẻ căn cước ở trạm kiểm soát rộng rãi sau đó đi đâu tùy ý. Nhóm chúng tôi các em thuê xe đi xem rừng núi hay thác nước chi đó tự túc. Một số vị ở lại trong đó có cô em bạn dâu và tôi. Các em đi mãi đến gần giờ cơm tối mới trở về. Chúng tôi ở lại đi loanh quanh bến cảng, nhiều cửa hàng lắm. Họ bán từ những hàng đắt tiền như kim cương, đá quý đến cửa hàng tạp hóa, giày đi nước (water shoe), nón, kính mát, ... Trời nắng chang chang. Phía gần biển gió mát nhưng trong khu phố vẫn nóng nực. Tôi mua một cái nón rộng vành vừa che nắng vừa làm quạt. Giá để 28 Mỹ kim nhưng tôi mua 12 Mỹ kim thôi.

Cũng có ngôi nhà bán hàng thủ công nghệ. Nhiều lắm: những đĩa to, các loại trái cây, các loại thú, tượng nam nữ địa phương già, trẻ, ... tất đều bằng gỗ chạm khắc khéo léo. Một chị trong nhóm mua cây đàn bé xíu đựng trong hộp rất xinh. Ngoài ra còn bán quần áo, khăn trải bàn, ... Người ngoại quốc vào xem rất đông. Chúng tôi ngồi nghỉ chân ở các băng ghế đặt rải rác trước nhà kiểm soát an ninh. Gió biển thổi lên rất mát. Gần nhà kiểm soát có kiến trúc nhỏ nhỏ nền cao hơn mặt đất như sân khấu, một số nghệ sĩ địa

phương nam nữ mặc y phục khác lạ xanh đỏ, đàn hát nhún nhảy liên tục. Chẳng biết ai trả thù lao cho họ? Có vài người đến xem nhưng tôi chẳng thấy ai cho tiền. Lúc chúng tôi định trở lên tàu thấy trạm bán vé xe trạm chờ khách đi chung quanh thành phố với giá hạ nhưng đã quá giờ ăn trưa nên mọi người trở về tàu. Đứng ở sân bến cảng nhìn lên thấy tàu Harmony to ơi là to. Nhà lầu 2 tầng nơi bến cảng thấp lè tè so với chiếc tàu. Tàu rời bến đi về hướng Cozumel, Mexico khi đèn trên tàu sáng rực, nhìn qua cửa sổ sống biển như muôn ngàn con rắn vàng nối tiếp nhau chui dưới mạn tàu...

Cozumel, Mexico

Sau 2 đêm 1 ngày vượt trùng dương tàu ghé bến cảng Cozumel, Mexico vào lúc bình minh. Gió biển mát mẻ, trời xanh trong vắt điểm vài khóm mây trắng bay lững lờ. Chim từng đàn bay đi tìm mồi. Chúng tôi cho đồng hồ đi sớm hơn 1 tiếng từ nửa đêm sau lúc xem trình diễn văn nghệ. Cozumel có tất cả 58 tua dài ngắn từ 1g 30 đến 8giờ, giá vé từ 39 Mỹ kim (Panoramic tour) đến 215 Mỹ kim (XPLORE-All inclusive Adventure). Đi tua này phải mang giày đi nước(Water shoes) không quá 65 tuổi, nặng dưới 300lbs. Tuy có nhiều tua nhưng tàu ghé Cozumel chỉ ghé bến một ngày, xem tua này thì không xem tua khác được, ít có ai ghi tên đi 2 tua trong 1 ngày.

Từ Cozumel du khách có thể viếng Chichen itza Mayan Ruins, di tích xưa cổ, xây từ thế kỷ thứ 6, rộng 6.5 cây số vuông, được Unesco công nhận là một trong 7 kỳ quan mới thế giới (New Seven Wonders of the World). Thời gian 8 tiếng, giá vé 145 Mỹ kim, phải đi phà mất 45 phút xong đi xe bus gần 2 tiếng đến Chichen Itza. Vì tua dài cả ngày nên du khách được du thuyền cung cấp bữa ăn trưa và nước uống khi đi đường. Tuy nhiên Chichen Itza cũng đáng bỏ công đi xa và người Mễ tự hào về kiến trúc này. Cách đây khoảng 10 năm tôi có viết một bài về Chichen Itza. Nếu đi một tua riêng để viếng Chichen Itza sẽ tốn kém hơn. Tôi nghĩ các em cựu HS Nguyễn Trãi như quý vị nam nhi khác, trước khi xuống du thuyền đã chọn lựa nơi chôn thăm viếng. Các em có lẽ có lý do riêng nên không thăm Chichen Itza.

Cozumel tọa lạc gần bến cảng phố xá sầm uất, trù phú, nhiều du thuyền đưa khách đến thăm viếng. Nhóm chúng tôi không ai ghé các cửa tiệm xem hàng hóa hay mua sắm chi cả. Các em băng qua khu thương xá Royal Village shopping Center đi thuê 5 xe scooters và 1 xe 8 chỗ ngồi cho anh chị em cựu giáo chức, thân hữu. Xe van nhỏ do anh Tuế, phu quân chị T. lái. Xe Scooters do 10 cô cậu đội mũ bảo hiểm, mang kính mát hăm hở chuẩn bị lên đường. Các em cười nói vui vẻ, trông trẻ trung như các sinh viên. Thật là không gì vui bằng gặp lại bạn cũ, tạm quên việc nhà việc sở, vui với bạn trong mấy ngày nghỉ kéo ngày vui qua mau, chẳng biết có cơ hội du ngoạn chung với nhau lần khác hay không. Nhìn các em tôi liên tưởng quê nhà thời bình, các sinh viên thỉnh thoảng rủ nhau lái scooter đi Vũng Tàu tắm biển. Sáng lái xe đi sớm, chiều về chỉ trong một ngày.

Ba chiếc xe scooters đi trước, xe van đi giữa, 2 xe scooters đi sau. Một em trong nhóm nói đùa: “*Quý thầy cô oai nha. Có xe trước dẫn đường, xe sau hộ tống.*” Đường Cozumel một chiều, tráng nhựa, sạch sẽ và tốt. Các em xem bản đồ lái xe khoảng 1 tiếng đưa chúng tôi đi qua nhiều khách sạn, khu nghỉ mát xinh đẹp dừng lại 5, 3 phút cho mọi người xem bên ngoài hay chụp ảnh xong tiếp tục lên đường. Các em dừng lại 1, 2 bãi biển vào xem giầy lát xong lại không vừa ý, lên đường đến bãi tắm khác. Sau cùng các em dừng lại bãi biển đông người Playa Palancar, nơi có nhà hàng ăn uống, nhiều nhà bán quà lưu niệm, vườn cây rộng rãi... Hầu hết mọi người tắm biển, hình như chỉ chị T. và tôi ở lại trên bờ dưới bóng cây dù, chụp ảnh các bạn và chuyện trò. Thức ăn, nước uống nhà hàng cũng được, giá phải

chăng. Có mấy con chim màu đen nhỏ hơn con quạ, dạn lẫm, bay lên đáp xuống, quanh quần mấy bàn ăn bãi biển, nếu sơ ý là chúng ăn cắp thức ăn rồi bay đi chỗ khác.

Nước biển có lẽ ấm nên quý vị ngâm mình hay bơi lội, vùng vẫy trong nước khá lâu có vẻ thích thú. Khi đói lên ăn xong lại trở xuống nước. Người tắm biển đông lắm. Bãi biển cát mịn và có vài trò chơi dưới nước: một cái bè chở được 5, 3 người. Vài cô cậu leo lên, bè nghiêng lại rơi tòm xuống nước.

Sau khi ăn trưa và tắm xong quý bà đi mua sắm trong tiệm hay các quầy hàng ở khuôn viên Playa Palancar, áo tắm, khăn quàng, nón, kính mát, các món quà thủ công nghệ khéo léo, các xâu chuỗi bằng vỏ ốc xinh xinh, ... Các món giải khát ngoài bia rượu, nước ngọt còn có dừa tươi. Cây dừa thấp nhưng rất nhiều trái, chỉ chít trên cây.

Playa San Martin, Cozumel

Playa Balancar

Khoảng 15 giờ chúng tôi trở về tàu sau khi xem thêm vài bãi biển khác cho biết nhưng không tắm. Dọc theo đường rải rác những nhà bán nước giải khát và quà lưu niệm, cái to cái bé. Các em dừng lại ra bãi biển xem sóng biển tràn vào bãi cát. Sóng to không ai tắm tuy nhiên hàng bán giải khát cũng mở cửa. Khách vào, kẻ nằm võng người ngồi ghé, thưởng thức nước dừa tươi, nhìn chim bay và sóng biển. Và lại lái scooters có lẽ mệt hơn lái xe hơi cần nghỉ ngơi đôi chút. Ai mà thấy đoàn xe chúng tôi có lẽ nghĩ những người

trong xe hơi quan trọng nên có scooters hộ tống, không ngờ chỉ là cựu học sinh đưa thầy cô giáo cũ du ngoạn. Tóm lại nhóm chúng tôi có một ngày dã ngoại vui vẻ nơi vườn cây, bãi biển, thấy chim bay, trời xanh mây trắng. Thật vui vẻ biết bao được gặp lại bạn cũ. Khi chuyện trò tôi biết có em cựu học sinh Nguyễn Trãi vượt biển cũng gian nan, 7 lần mới thành công, mấy lần bị tù, có lần đến 2 năm. Tuy nhiên với sự quyết tâm anh và gia đình đã đến xứ tự do, là bác sĩ của nước Hoa kỳ giàu có, thịnh vượng và nhân ái.

Bãi biển nhiều sóng ở Cozumel (Playa San Martin)

Rời Cozumel tàu ra khơi lướt sóng một đêm sáng hôm sau đã cập bến cảng Fort Lauderdale. Ai có vé may bay về muộn có thể mua tua thăm viếng Florida dài 4, 5 tiếng sau đó xe bus du thuyền sẽ đưa khách thẳng đến phi trường. Có 12 tua tất cả. Tôi chia tay với các đồng nghiệp và cựu học sinh, các nàng dâu NT, thân hữu từ chiều hôm trước. Các em Hoa, Lan, Trang, Hương, Ánh, chị Lan Vinh và phu quân đều ân cần, thân thiện, nhiệt tình dễ mến, lưu lại tình cảm tốt đẹp cho cô em dâu và tôi trong 7 ngày ngắn ngủi. Một số anh chị trở về nhà, một số đáp phi cơ đi Canada dự Đại Hội trường cũ. Tôi xin chúc tất cả quý đồng nghiệp, quý anh chị em trở về nhà hay dự Đại Hội được” bình an khi thượng lộ, vui vẻ trong các hành trình dài ngắn “

Em Loan và tôi chia tay ở phi trường. Em về St Louis, Missouri, tôi về Virginia hẹn ngày gặp lại. Tôi cũng tặng các em cựu học sinh trường Nguyễn Trãi thân yêu bài thơ:

Tặng cựu học sinh Trung học Nguyễn Trãi

*Du thuyền lướt sóng giữa trùng dương
Biển rộng trời cao mây bốn phương
Nguyễn Trãi trường xưa nhiều kỷ niệm
Đất khách thầy trò tóc điểm sương.
Hơn ba mươi năm xa quê hương
Trường cũ học sinh đều dễ thương.
Cầu chúc các em nhiều hạnh phúc,
Sống khỏe sống vui đời thiện lương.*

Ngọc Hạnh

Du thuyền Harmony of the Seas, mùa thu 2018

Một bãi biển ở Cozumel, Mexico

Ơn Chúa Giáng Sinh

*Noel hoan hỉ đất Trời
 Phó phượng rộn rã, nụ cười hân hoan
 Thông xanh hương quỳên tỏa loang
 Nhớ về Thiên Chúa cơ hàn Giáng Sinh
 Chuông chiền máng cỏ cung nghinh
 Đón Vua cao cả hạ sinh làm người
 Rao truyền danh Chúa khắp nơi
 Nhận tin con Thánh cuộc đời bao dung
 Đêm Đông lễ nhạc tung bừng
 Mực đồng phước hạnh chào mừng hài nhi
 Thiên thần trời khúc lưu ly
 Ngôi sao chiếu sáng đường đi tìm Ngài
 Vị Vua giáng thế không ngại
 Ban ơn cứu rỗi sạch phai tội tình
 Nguyện cầu xin Chúa quang minh*

Tâm Tình

Tôi không là thi sĩ
 Chỉ mượn ghép vần tự
 Trái lòng đem thi vị
 Thả trôi dòng thiên thư ...

Giữa biển trời mênh mông
 Đón gió ngấm vàng trăng
 Dưới mưa, nắng giọt hồng
 Bỗng nghe lòng băng khuâng...

Tôi không là nhạc sĩ
 Do Rê Sol Fa Mi
 Bên phím đàn du dương
 Trầm bổng nốt tình Si.

*Đờ nâng che chở hành trình trần gian.
Đỗ Thị Minh Giang, 12-18*

NỖI NGUY MẮT NƯỚC

(Trích tuyển tập CHỊ EM OI)

*

Người trong quốc nội nhìn ra
Hỏi: “Sao hải ngoại chống tà nhiều ghê?”

Hỡi “phường áo gấm” tụ về
Ăn chơi, có biết trăm bề tại sao?
Chúng cười khinh khinh ồn ào:
- Ai ham đồ máu thì gào rồ to!”

Việt gian theo Cộng mà phò
Bay về nhảy nhót, thụt thò thấy chi?
Buông lời phỉ báng vô nghi
Xúm chê: “Cứng ngắc, ù lý ngoài ni!
Giỏi, chì bắt chấp thị phi
Dem tiền về nước oai nghi long trời!”

Thương dân lở đất, lỗi thời
Sanh nhằm đất Việt, tả toi đồng bào
Vi đầu tuổi trẻ xanh xao
Chén cơm mặn lẹ, nghẹn ngào thấy thương!
Cộng đưa dân đến cùng đường
Việt gian thụ hưởng, ai tường nỗi đau?
Bạn nhìn phía trước, hướng sau?
Chúng tôi chung với nỗi sầu Đất Cha!
Ý Nga, 20.12.2018

Hồn đam mê thơ nhạc
Dịu dàng ánh trăng sao
Mượn lời ca tiếng hát
Đưa dòng tình bay cao...

Trong bao la vũ trụ
Tôi là người sinh - tử
Bình thường theo nhật - nguyệt
Thoáng chút gì suy tư...

Vô thường như cát bụi
Gió quyện nỗi buồn vui
Hết mùa xuân sang hạ
Thu, đông lá vàng rơi...

Tôi chỉ là... con Cha
Là niềm thương của Mẹ
Người núi cao biển cả
Ân nghĩa tình bao la...

Một nắng tàn hai sương
Mẹ vô vàn yêu thương
Tùng đêm mẹ thức giấc
Mớm con giọt tình thương...

Tôi chỉ là... **Thu Hương**
Hohoho! Chúc mọi người Merry Christmas 2018

Merry Christmas and Happy New Year to All

**Người về từ hang Bê Lem nhà Chúa ở
Do Thái**

Bây giờ là mùa Giáng Sinh. Mọi người mọi nơi hân hoan chào đón Chúa sinh ra đời. Người viết tuy là một Phật tử nhưng vẫn luôn luôn chia sẻ niềm vui ngày Giáng Sinh với bạn bè thân hữu Công Giáo của tôi vì đối với tôi, Chúa giáng trần hay là Phật Đản sinh đều đem tin

Nhà thờ nơi Chúa sinh ra đời ở
Hang Bethlehem- Do Thái

vui đến cho tất cả mọi người, trong đó có tôi vì tôi vẫn nghĩ:

“Con của Phật hoặc là con của Chúa
Đều tin rằng có một Đấng Toàn Năng
Dạy con người phải luôn nghĩ nhớ rằng:

“Sống đạo đức, từ bi và bác ái”

(Thơ Sương Lam)

Người viết là một Phật tử nhưng lại có duyên lành được đến thăm viếng các thánh địa của nhà Chúa trên đất Do Thái trong chuyến du lịch Israel-Jordan - Egypt do ATNT Tours and Travels tổ chức vừa qua. Vợ chồng người viết cũng đã đến viếng thánh địa Fatima ở Bồ Đào Nha năm 2014 sau khi đi viếng Phật tích "Tứ Động Tâm" của Nhà Phật ở Ấn Độ năm 2007.

Thật tình, người viết có rất nhiều bạn bè và độc giả đạo Công Giáo vì chúng tôi đến với nhau bằng tình cảm quý mến nhau, bằng sự thương yêu lẫn nhau, bằng sự thông cảm với nhau và sự tôn trọng đức tin của bạn bè. Có thể vì thế và nhờ Ôn Trên ban phúc nên chúng tôi mới có được duyên phúc tốt đẹp như đã nói ở trên.

Ngày xưa còn bé, cứ mỗi lần Giáng Sinh đến là người viết cũng đã từng nghêu ngao hát:

“Đêm Đông lạnh lẽo Chúa sinh ra đời
Chúa sinh ra đời, nằm trong hang đá nơi máng lừa
Trong hang Bêlem ánh sáng tỏa làn tung bừng
Nghe trên không trung tiếng hát thiên thần vang lừng...”
với những bạn đạo Thiên Chúa bé bỏng ngày xưa.

Bây giờ hơn 60 năm sau, người viết lại có duyên lành đặt chân lên Bethlehem của xứ Do Thái xa xôi này. Thật kỳ diệu thay!

Với chương trình thăm viếng 4 ngày ở Do Thái, vợ chồng người viết đã viếng phố cổ Jerusalem, thăm 14 chặng đường Chúa đã đi qua, viếng thăm nhà thờ nơi Chúa ăn bữa ăn cuối cùng, viếng Mount Olive nơi có những cây olive già hơn nghìn năm, thăm hang Bêlem nơi Chúa giáng sinh, thăm nơi các mục đồng nhận thông điệp của thiên thần để chào đón Chúa Hài Đồng, thăm nơi Chúa chết, thăm bức tường than khóc của người Do Thái, thăm Dead Sea bên phía Do Thái, xem Sound and Light Show in the David's Citadel, v.v.

Xin hãy nghe Ông Trần Nguyên Thắng, giám đốc của ATNT Tours and Travels, cũng là hướng dẫn viên của đoàn, là người Công Giáo nói về “Jesusalem, ngã ba tâm linh và về “Thăm Bêlem nơi Chúa sinh ra đời” chắc chắn sẽ đầy đủ chi tiết chính xác hơn là lời tường thuật của người viết rồi. Xin cảm ơn ông TNT.

1- Jerusalem, ngã ba tâm linh

“...Ai cũng nghe và biết đến tên Jerusalem nhờ vào nhiều yếu tố tôn giáo vì nơi đây là Thánh địa của nhiều tôn giáo, là nơi gắn đầu đó có hang Bêlem Chúa Jesus sinh ra đời, là nơi Chúa Jesus bị đóng đinh trên thập tự giá, là nơi có “bức tường than khóc” của người Do Thái, là một thành phố có nhiều vấn đề giữa người Do Thái và người Ả Rập - Palestine và có lẽ còn nhiều vấn đề hơn nữa nếu chúng ta không đến tận nơi quan sát để thấy và nghe về một thành phố thánh địa của nhiều tôn giáo khác biệt và có một chuỗi lịch sử hơn hai ngàn năm qua.

Trước năm 1967 Jerusalem phần lớn thuộc về quyền kiểm soát của chính phủ Jordan. Tuy nhiên, sau khi Jordan thua “Trận Chiến Sáu Ngày” với Israel thì khu phố cổ Jerusalem (Old City of Jerusalem) thuộc hẳn về Israel và bao gồm cả một khu tự trị của người Palestine. Tôi không biết thành phố này 47 năm trước như thế nào, nhưng hiện tại thành phố Jerusalem có thể được xem như là một thành phố khá phát triển. Các tòa nhà công thự của chính phủ Israel được xây dựng khá nhiều, tuy không đồ sộ như nhiều nước tân tiến khác nhưng cũng được gọi là hiện đại. Nhưng điều đó không làm du khách lưu tâm bằng khu phố cổ Jerusalem. Đây mới là điểm chính thu hút và hấp dẫn du khách đến Jerusalem...”
(Nguồn: Trích bài viết Jerusalem, ngã ba tâm linh của Trần Nguyên Thắng)

2- Thăm Bêlem nơi Chúa sinh ra đời

“...Bethlehem không cách xa Jerusalem lắm. Từ thành phố Jerusalem, du khách đi về phía Nam chỉ chừng 10 km là đến biên giới giữa Israel và quốc gia tự trị Palestine. Vài năm trước đây, đường biên giới chỉ là những cuộn hàng rào thép gai và những miếng tôn sà sài dựng lên để phân chia ra hai phần đất Israel và quốc gia Palestine. Hai bên đều có chốt canh và một vài người lính đứng quanh quần đầu đó. Bây giờ các miếng tôn sà sài đó đã được thay thế bằng các tấm sắt to và cao, các chốt canh cũng không còn nữa. Du khách có thể đi qua lại khu vực Bethlehem mà không phải trình báo giấy tờ gì cả. Tôi không ngờ mình đã đến được “hang Bêlem của thời thơ ấu” dễ dàng như thế!

Bethlehem là một khu vực khá lớn, du khách không những chỉ đi thăm hang Bêlem (Grotto of the Nativity) mà còn có dịp biết thêm về di tích Hang Sữa (Milk Grotto) và “cánh đồng chăn cừu” (Shepherd’s Field). Cả hai thánh tích này đều được xây thêm các ngôi nhà nguyện để tưởng nhớ như “The Chapel of the Milk Grotto” là ngôi nhà nguyện diễn tả thánh tích về hang động nơi Đức Mẹ tạm trú nuôi sữa Chúa Hải Đồng. Còn “The Church of the Shepherd’s field” là nhà nguyện nơi nhắc nhớ về câu chuyện các thiên sứ hiện ra báo tin vui với những người chăn cừu ngày Chúa sẽ ra đời.

Shepherd’s Field hay “cánh đồng chăn cừu” chỉ cách hang Bêlem chừng 2 km, thuộc về làng của người dân du mục Bedouin xưa kia. Vì thế ngôi nhà nguyện Shepherd’s Field cũng được xây theo hình dáng lều vải ngày xưa của người dân vùng này.

Bên trong ngôi nhà nguyện là những bức họa tranh tuyệt đẹp, diễn tả về hoạt cảnh các điềm báo hiệu của Thiên Chúa như ánh sáng ngôi sao tỏa sáng xuống cánh đồng chăn cừu và hình ảnh những người chăn cừu, ai ai cũng vui mừng nhìn thấy điềm báo hiệu tin mừng. Hoạt cảnh thứ hai là bức họa tranh diễn tả cảnh thiên sứ hiện ra báo tin ngày ra đời của Chúa Giêsu. Hoạt cảnh thứ ba miêu tả ánh sáng trên trời tỏa chiếu xuống rực rỡ trong không gian Chúa Hải Đồng vừa mới ra đời, nằm trên lòng Đức Mẹ.

Trước ngôi nhà nguyện, một đài phun nước với tượng các con cừu đang uống nước như giúp du khách gợi nhớ đến “cánh đồng chăn cừu thuở xưa” vẫn còn hiện hữu cho đến ngày nay.

Nếu có thì giờ, du khách có thể lững thững đi xuống đồi để quan sát những di tích nuôi và chăn cừu đã được trùng tu lại. Phóng tầm mắt qua ngọn đồi kế bên là một con đường chạy vòng vèo theo độ cong ngọn đồi. Phía trên đồi là những tòa nhà bốn, năm tầng lầu tương đối còn mới được phía Israel xây cất. Tuy chỉ cách nhau một thung lũng nhỏ nhưng người dân Palestine nghèo hãn so với phía người dân Israel

Sau “cánh đồng chăn cừu” du khách đến chiêm bái hang Bêlem hay còn gọi là “Grotto of the Nativity” nơi người ta cho rằng Chúa Giê-su đã được sinh ra ở đây. Tôi không biết “hang Bêlem ngày xưa” ra sao! Nhưng ngày nay đến Bethlehem, tôi không nhìn thấy được “hang Bêlem” mà tôi chỉ đến được ngôi nhà thờ Giáng Sinh (The Church of the Nativity) với những tường gạch vô cùng cũ kỹ.

Trước mặt nhà thờ là quảng trường Manger (quảng trường “Máng Cỏ”) và một ngôi đền thờ Hồi Giáo Umar được xây vào thế kỷ 19, đây cũng là ngôi đền thờ Hồi Giáo duy nhất tại Bethlehem. So với lần trước đến Bethlehem, tôi nhận thấy sinh hoạt khu vực quảng trường đã nhộn nhịp hơn, phố xá nhà cửa hình như đã được sơn phết và sửa sang lại sáng sủa hơn ngày trước.

Du khách xếp hàng vào xem hang Bêlem (hình SL chụp)

Một ngôi nhà thờ đã được xây trên “hang đá Bêlem” là ngôi “nhà thờ Giáng Sinh” được xây từ thế kỷ thứ 4, có lẽ vì thế “hang Bêlem” chỉ là một hang đá được nhìn thấy trong tâm tư đức tin của con người hơn là một hang động mà chúng ta có thể nhìn thấy được ngoài đời.

Cửa vào nhà thờ Giáng Sinh tương đối khá thấp, được gọi là cửa Khiêm-Cung, cửa chỉ vừa một người bước vào và phải cúi thấp người xuống mới đi vào được bên trong. Qua khỏi cửa, du khách chứng kiến cả một không gian thánh đường rộng lớn khiến mọi người không khỏi ngỡ ngàng vì nó khác hẳn với không gian nơi cửa Khiêm-Cung. Tuy nhiên, vì sự cũ kỹ của thời gian nên bên trong thánh đường Giáng Sinh luôn luôn được trùng tu lại nhằm để bảo vệ những di tích cổ nằm phía bên dưới tầng hầm thánh đường. Ở đây du khách còn có thể nhìn thấy những di tích sàn nhà thờ bằng mosaic của thánh đường cũ còn lưu lại bên tầng dưới.

Nhưng điểm quan trọng nhất trong thánh đường mà ai ai cũng muốn đến để chiêm bái, để cầu nguyện, đó chính là hang Giáng Sinh tức hang Bêlem mà bất cứ ai có đức tin đều mong mỗi một lần được đặt tay vào thánh tích nơi Chúa ra đời.

Du khách đi đến cuối thánh đường, qua khu Gian Cung Thánh và bước xuống các bậc thềm cong. Khi đến bậc thang cuối, ngay sát bên phải du khách thấy ngay một hình tượng Ngôi Sao Bạc 14 cánh mũi nhọn nằm ngay giữa hang động khối chữ nhật đã được lát gạch marble.

Người ta tin rằng bên dưới Ngôi Sao Bạc này chính là hang Bêlem, nơi Chúa Giê-su được sinh ra. Ngôi Sao này được dòng Franciscans gắn vào đây năm 1717 với 14 cánh ngôi sao bạc mang bao hàm ý nghĩa “Here the Virgin Mary gave birth to Jezus Christ.”

Cạnh đó độ ít thước, phía trước vị trí Ngôi Sao Bạc cũng có một hang thờ nhỏ. Người Công Giáo La Mã tin rằng đây chính là nơi Đức Mẹ Maria đã đặt Chúa Hài Đồng trên máng cỏ sau khi Chúa ra đời. Thông thường bạn không có nhiều thì giờ ở đây để “biểu hiện đức tin” của bạn quá lâu vì mọi người sau lưng bạn xếp hàng khá dài. Một vị tu sĩ Chính Thống Giáo gần đó luôn nhắc nhở bạn điều này....”

(Nguồn: Trích bài viết **Thăm Bêlem Nơi Chúa Sinh Ra Đời** của Trần Nguyên Thắng)

Vợ chồng người viết đã phải đứng sấp hàng rất lâu và nhích từng bước chân đi theo đoàn người rất đông để đi đến một cái hang nằm phía dưới nhà thờ Chính Thống Giáo ở trên. Qua bậc thang cuối cùng, người viết phải cúi thấp người xuống mới đi được vào bên trong hang và tôi chỉ thấy một hình ngôi sao 14 cánh, Tôi chỉ có thể vội vã chụp một tấm hình ngôi sao này rất nhanh vì phía sau lưng người viết còn cả khối người đang đợi để được nhìn ngôi sao này mà ai cũng tin rằng đó là nơi Chúa sinh ra đời.

Xin mời xem **Youtube Minh và Sương Lam viếng Bethlehem nơi Chúa sinh ra đời**

<https://youtu.be/aJjCBbSnXPY>

Người viết kính chúc quý bạn có được những phút giây vui vẻ với những người thân trong gia đình trong mùa Giáng Sinh và Một Năm Mới An Khang Thịnh Vượng nhé.

Kính mời xem

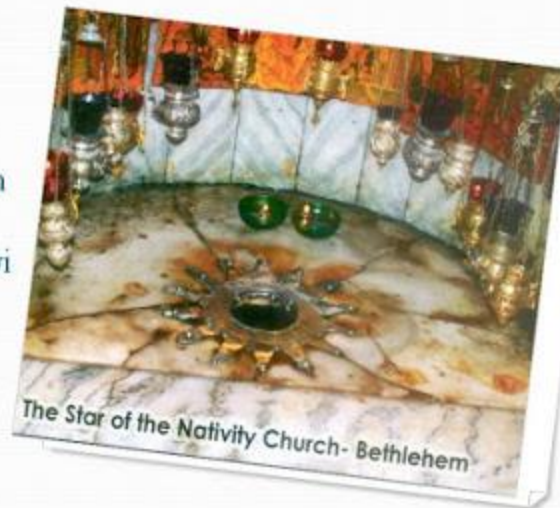
Youtube Merry Christmas and Happy New Year from Minh Sương Lam

<https://youtu.be/wyp9m8pGeA4>

Người viết cũng xin mượn các vần thơ dưới đây để làm kết luận cho bài tâm tình hôm nay, bạn nhé:

Ngôi sao 14
cánh ở trong
hang Bethlehem
đánh dấu nơi
Chúa sinh ra đời

Hình ảnh do
ATNT cung
cấp

Sắp hàng để vào hang Bethlehem

Quen hay lạ vẫn nụ cười cởi mở
Đưa bàn tay nắm lấy một bàn tay
Trao cho nhau lời chúc tốt đẹp này:
“Chúc tất cả được bình an dưới thế”
(Thơ Sương Lam)

Merry Christmas and Happy New Year

Xin chúc quý bạn có nhiều sức khỏe, thân tâm an lạc, sống vui từng ngày trong hiện tại với duyên nghiệp của mình nhé.

Người giữ vườn Một Cõi Thiên Nhân

Sương Lam

(Tài liệu và hình ảnh sưu tầm trên mạng lưới internet, qua điện thư bạn gửi-MCTN 447-ORTB 863-121918)

VỀ THÔI!

(Cảm tác nhân xem tranh A.C. La, trích tuyển tập ANH ỒI)

*

- Tuyết giăng đầu núi kìa em
Liều khoe sắc nắng kết rèm thủy tinh,
Thông xanh lóng lánh họa hình
Sắc đông Tạo Hóa tài tình vẽ tranh
Đóng băng giọt nước trong lành
Liều buông nhánh trĩu long lanh nghiêng mình.

◆

Đạo quanh đón ánh bình minh
Nhắc Quê, hai đứa bất bình chuyện đau
Kêu Trời không thấu một màu
Tang thương đỏ Cộng, nhuộm mau giặt Tàu
Việt gian xúm đón sân sau
Đảng giao, mở cửa trước, mau rước về
Láng giềng nị, ngộ rừ rê
Một mai Hán hóa há hê kẻ nào?

◆

Dung không em cũng ghen ngào:
- Chúng mình thanh thản, đồng bào về đâu?
Nhịp chân nghe nặng buồn rầu
Anh than: -Nghe nóng máu đầu. Về thôi!
Á Nghi, 20.12.2018

GỌI TÊN BỐN MÙA

Hãy gọi tên nhau cả bốn mùa

CẦN CHI AI KHẢI ĐẠO!

(Trích tuyển tập TẾT NÈ ANH)

*

*Em khoan thai đừng đĩnh,
Anh tươi tỉnh đầu xuân
Tạm giấu ở rạch bần
Những lo toan tất bật.*

*Sáng mân mê nụ mới,
Chiều ngắm những mầm non,
Nhịn những chuyện con con,
Việc buồn phiền cùng nhân.*

*Khi nâng niu sẵn đón,
Lúc chia sẻ thâm thì.
Ngọt ngào, em cho đi,
Anh nhận được: đáp trả!*

*Niềm an lạc đích thực
Thể hiện trên nụ cười
Từ trong tim hai người.
Cần chi ai khải đạo!
Á Nghi*

Giáng Sinh Buồn

*Vì sao đêm lập lòe bóng tối
Ngõ buồn tênh dất lối mưa về
Góc giáo đường hiu hắt tái tê*

Nhé anh tình mãi đẹp như mơ
Xuân về hoa bướm trên cành biếc
Bâng khuâng chim hót gió đông đưa!
Hè về Phượng đỏ nở cành cao
Tiếng ve rộn rã hạ đón chào
Nhớ quá một thời vui trường lớp
Tìm nhau toi tả tình xanh xao!
Rồi thu hiu hắt lá phai màu
Mắt em sầu nhớ ngóng về đầu
Tình vẫn ngọt ngào mùa lá rụng
Dệt vẫn thơ, âu yếm gói trao...
Chẳng sợ mùa đông tuyết lạnh rơi
Tình ta vẫn ấm áp oi người!
Nhật hoa tuyết đỏ vui ngày mới
Anh hỡi, bốn mùa tình chơi vui!
Phạm Thị Minh Hưng

HÀ CỐ GÌ MÀ?

(Trích tuyển tập THUYỀN NHÂN)

*

Ngày nào cũng nghĩ đến Má,
Nhớ Ba, chồng chất ngút ngàn
Làm sao mà con nhớ quá!
Thương từng giai đoạn gian nan.

Ba Má với lòng cao cả
Vi đàn con, phải bôn ba
Bao chuyện bần, nhọc, phúc, họa
Kể từ Việt Cộng kinh qua.

Thương con, đắp bao mảnh vá
Mong đời con rứt rã
Dạy con chớ sống hèn hạ
Dù mai có sống xa Nhà.

Cộng đem liềm, búa ra bừa
Bắt cả nước phải đồng ca
“Hòa Bình”: đại đồng nhóp nhúa
Thương ơi một mảnh san hà!

Bao giờ toàn dân rộn rã,
Khi nào ánh sáng chan hòa,
Cho Má thôi hết buồn bã?
Chạnh lòng nghe quá xót xa.

Kỷ niệm chết hay chẳng đông tới?

*Mùa giáng sinh tung bồng lễ hội
Cúi đầu xin khẩn nguyện Chúa ơi!
Lòng từ bi thương người cứu rỗi
Trót yêu rồi trao cả cuộc đời.*

*Thanh xuân khắc dấu tình vụng dại
Bên nhau tròn mộng ước sớm mai
Thơ ngây gỏ nhịp đời yêu ái
Trang sách tình ủ giấc mơ dài.*

*Trời vào đông lạnh lòng tê tái
Đêm Sài Gòn vọng mãi lời kinh
Nguyện bên nhau như bóng với hình
Chung đường dấu phù sinh trần trối.*

*Nhưng hoàng hôn đắm chìm tăm tối
Người xa rồi lặng lẽ tình vui
Con tim đau, mùa thương đã vội
Giá băng hôn, ray rứt rã rời.*

*Con đường xưa bâng khuâng mù lối
Người có còn gian dối cho đời
Những niềm vui chôn vùi quá khứ
Noel buồn chiếc bóng đơn côi.
Ngọc Quyên*

MỪNG ĐÓN GIÁNG SINH

Kìa xem ngàn hoa tuyết rơi rơi
Tuyết bay trắng xóa ngập hồn tôi
Đón Giáng Sinh về tình muôn lối
Xanh vàng đỏ tím đẹp chơi vui!

Ước ao tình mãi mới như Xuân
Ngàn hoa tươi thắm nở bâng khuâng
Bên nhau quên tháng ngày xa vắng
Giáng Sinh về, vui đón Hồng ân!

Hoa đăng giăng mắc, sáng ngàn sao
Rộn rã chuông ngân giữa Giáo đường
Chúa Hải Đông nằm trong máng cỏ
Ngàn lời kinh, âm áp đêm trường

Chúa đã Giáng trần độ thế nhân
Niềm vui chan chứa, ước mộng lành
Cầu chúc An bình và Hạnh phúc
Tình yêu thương ... bao la ngát xanh!

Ý Nga, 13.12.2018

Phạm Thị Minh-Hưng
Sài Gòn, 15.12.2018

Bóng Thu Phai

Thu phai tiễn lá bay
Ngọn gió nhẹ nhẹ lay
Chiều buồn đôi thông tím
Bóng nhạt nhòa ai hay

Cúc vàng sao chẳng nở
Cho hồn lạnh sương mai
Thu vội mang tình lỡ
Lạc lối về Thiên Thai

Tàn Thu buồn hiu hắt
Thay màu chiếc lá phong
Vàng trắng sáng vàng vạc
Soi thấu cả nỗi lòng

Thu về phương xa nào
Mơ màng trên dốc cao
Tha hương sầu đất khách
Viễn xứ đời lao đao

Bóng câu trôi biển biệt
Hồn dâng sầu bơ vơ
Dành bao niềm tha thiết
Mơ hoài dáng người thơ

Minh Giang

DCL

Nụ Cười Và Thái Độ Lạc Quan Trong Cuộc Sống

Người viết có duyên may giữ mực
Một Cõi Thiên Nhân trên Oregon
Thời Báo hơn 10 năm nay để tâm

tình với quý vị cao niên ở Portland, Oregon vì chính người viết cũng là "người không còn trẻ nữa" nên thấu hiểu nhu cầu tình cảm của quý vị đó.

Những người cao niên cần những nụ cười, những tình cảm ấm áp, những kiến thức đem lại cho họ một sự thư thái, an lạc trong tinh thần, mà con cái họ không thể giúp họ được vì chúng cũng bận với gia đình riêng tư của chúng... Người viết trong phạm vi sức khỏe, thời gian cho phép đã cố gắng đem lại niềm vui nho nhỏ đến với họ, và cho mình qua mục Một Cõi Thiên Nhân này.

Người viết rất vui khi đi chợ hay đi sinh hoạt cộng đồng, người viết đã “bị” hay “được” nhận diện ngay vì có nụ cười giống giống nụ cười của người trong ORTB quá, dù người viết thực tế không còn trẻ đẹp nữa. Chính y thị rồi! Smile!

Nhiều độc giả đã nói với người viết rằng: “Tuần nào tôi cũng thấy “cô Sương Lam cười duyên dáng” trên Oregon Thời Báo trông tươi tắn quá!”

Một độc giả khác lại nói đùa: “Xin hẹn em cuối tuần” vì tuần nào người bạn này cũng thấy tôi chào mừng độc giả mục Một Cõi Thiên Nhân này với nụ cười trên môi.

Mèn ơi! Nghe thế người viết mừng quá vì ít ra nụ cười của tôi trên báo cũng đã đem lại một chút gì vui vui đến cho thân hữu vì khi bạn nhìn một nụ cười, bạn vẫn vui hơn là thấy cái mặt nhăn nhó, giận dữ của “ông xếp” hay của “lệnh bề trên”, bạn nhỉ?

Cũng nhân nói về nụ cười, người viết nhớ lúc còn bé, người viết là một cô bé mập mạp, tròn trịa, có cặp mắt to giống “đằm lai” và có cái miệng móm ưa cười nên được ba má của tôi của tôi “cưng” lắm vì tôi giống cả ba lẫn mẹ. Lúc đó, ba má tôi có một cửa hàng buôn bán nhỏ ở Phú Nhuận, nhiều khách hàng của ba má tôi thường đến mua hàng nhà ba má tôi và giới thiệu với bạn bè, nếu muốn mua hàng nhà tôi thì đến tiệm nào có cô bé có cái miệng móm hay cười là đúng tiệm của ba má tôi rồi.

Lớn lên tôi không còn mập mạp, trắng trẻo giống đằm lai nữa mà lại ốm nhách, đen đen giống Ấn Độ hơn nên bị các anh bạn sinh viên QGHC đặt tên là Sương Mangala, một tài tử Ấn Độ ngày xưa. Khi đi học trường QGHC, mỗi lần tôi vào lớp trễ học, tôi phải nở nụ cười duyên với giáo sư đang dạy trong lớp, lí nhí nói lời xin lỗi thì đã nghe ở cuối lớp, mấy anh bạn sinh viên “quỷ sứ” cười ầm lên: “Sương Mangala cười! Sương Mangala cười!” để chọc quê tôi, nhưng tôi vẫn tỉnh queo không nói gì cả, và thỉnh thoảng tôi vẫn đi trễ vì... ngủ quên. Smile!

Khi đi làm ở Bộ Xã Hội cũ ngày xưa ở Việt Nam, và khi phục vụ trong ngành giáo dục thuộc Sở Học Chánh Portland ở Mỹ, người viết thường được các bạn đồng sự và học trò phê bình rằng: “Chưa thấy mặt cô Sương nhưng đã nghe tiếng cô cười ở văn phòng rồi!”

Bây giờ, người viết được bạn bè cõi ảo và cõi thật thương mến tặng cho “nick name” là “Sương Lam Smile” vì tính ưa cười và tính thích viết chữ Smile trên các email (điện thư) hay trong bài viết của tôi.

Úi chào! Với cái tính ưa cười của tôi, nếu cụ Nguyễn Văn Vĩnh (1882-1936) còn sống thế nào người viết cũng bị cụ rầy cho một trận vì cụ rất nghiêm khắc khi nói về “Xét Tật Mình” trong bài viết “Gì Cũng Cười” của cụ như sau:

Gì cũng cười

An Nam ta có một thói lạ là thế nào cũng cười. Người ta khen cũng cười, người ta chê cũng cười. Hay cũng hi, quấy cũng hi. Nhăn răng hi một tiếng, mọi việc hết nghiêm trang.

Có kẻ bảo cười hết cả, cũng là một cách của người hiền. Cuộc đời muôn việc chẳng qua là trò phường chèo hết thấy, không có chi là nghiêm đến nỗi người hiền phải nhăn mày nghĩ ngợi.

(Nguồn: trích trong Việt Nam Thi Văn Hợp Tuyển- Gì cũng cười của Nguyễn Văn Vĩnh)

Nhưng... những năm sau này thiên hạ thường khuyến khích “Hãy cho nhau nụ cười” vì những ích lợi về sức khỏe, tinh cảm, tâm linh.

Xin mời bạn cùng tìm hiểu 27 nụ cười dưới đây xem có đúng không nhé?

Một ngày tràn đầy niềm vui nhé !

27 Nụ cười

- 1- Cười là một thần dược trị được cả bệnh thể xác lẫn bệnh tâm hồn.
- 2- Cười làm cho ta cởi mở bao dung và có một tinh thần lạc quan yêu đời.
- 3- Cười làm tăng hồng huyết cầu và lá lách hoạt động tích cực hơn.
- 4- Cười làm tăng sinh lực, khiến ta vui vẻ lanh lợi và thêm lòng yêu thương.
- 5- Cười làm cánh cửa cảm thông rộng mở thật dễ dàng với mọi người.
- 6- Cười mỉm, cười nụ, cười ra tiếng làm khuôn mặt chúng ta dễ mến hơn.
- 7- Cười làm thư giãn các bắp thịt trên mặt, tan biến những căng thẳng.
- 8- Cười làm toàn thân được nhẹ nhàng thanh tịnh, thư thái và an lạc.
- 9- Cười giúp ta tránh được tâm trạng cay đắng khổ đau, phản ứng kịp thời.
- 10- Cười giúp cho tâm hồn lạnh mạnh và thêm khả năng sáng tạo mọi việc.
- 11- Cười nhiều giúp ta biết tự kỷ có trách nhiệm và thực tế hơn.
- 12- Cười nhiều tránh được buồn nản, dễ thành công vì tiếng cười là trí tuệ.
- 13- Cười là khoảng cách ngắn nhất giữa hai tâm hồn, là biết nghệ thuật sống.
- 14- Cười dễ vui theo cái vui của người khác, hoan hỉ như mình thành đạt vậy.
- 15- Cười có thể làm tan đi nỗi bức mình, buồn phiền của người đối diện.
- 16- Cười giúp ta vui sống hiện tại, quên hết quá khứ và lo lắng về tương lai.
- 17- Cười giúp ta trở về với chính mình, tức là thực sự trở về đời sống mới.
- 18- Cười có nhiều lợi ích cho ta về sức khỏe, tinh thần và cảm xúc tâm linh.
- 19- Cười giúp hồn nhiên tươi sáng, có nhiều khả năng chống lại bệnh tật.
- 20- Cười giúp các tế bào loại T trong máu tăng lên, có sức đề kháng mạnh.
- 21- Cười làm giảm phong thấp, các khớp xương đỡ bị sưng và chống sưng.
- 22- Cười làm giảm các chất hóc môn (cortisone) trong thận, sẽ sống khỏe hơn.
- 23- Cười tránh được nhức đầu, đau tim, cao huyết áp và mỡ trong máu.
- 24- Cười giúp tống khứ các khí dơ, thêm nhiều dưỡng khí cho bộ não thông minh.
- 25- Cười làm tăng máu, chống viêm khớp, làm con người luôn tinh táo.
- 26- Cười tạo điều kiện cho ánh sáng nội tâm thể hiện, thấu suốt mọi sự vật.
- 27- Cười giúp những nét phiền muộn tan biến, gương mặt trở nên tươi trẻ ra.

(Nguồn: tài liệu do sư cô Huệ Hương chùa Bửu Hưng chuyển đến. Cảm ơn cô Huệ Hương)

Trong chuyến "tiêu ngạo giang hồ" trên vùng sa mạc ở Trung Đông vừa qua, có lẽ người viết là người cười nhiều nhất trong suốt cuộc hành trình dưới trời nóng như đổ lửa ở sa mạc. Một phần vì cái tính ưa cười của tôi, phần khác, khi cười lên hình như tôi cũng thấy bớt mệt hơn là cứ ngồi than "Nóng quá! Nóng quá" với cái mặt bí xị như ông xã vì chàng "tuổi hạc khá cao" nên dễ mệt hơn tôi là phải rồi,

Một kinh nghiệm khi đi hành hương leo lên núi Linh Thứu ở Ấn Độ đường xa vạn dặm dưới cái nóng gay gắt ở xứ Ấn, nếu bạn than thở hoài "Mệt quá! Mệt quá!" thì chưa chắc bạn sẽ đến được núi Linh Thứu. Các kinh Đại thừa như "Đại Bát Nhã Ba-la-mật-đa", "Kinh Diệu Pháp Liên Hoa", "Kinh Vô Lượng Nghĩa", "Kinh Phật Thuyết Pháp Hoa Tam Muội", v.v. đều do đức Phật tuyên thuyết trên núi này. Đây là một thánh địa của Phật Giáo mà bạn cần phải đến viếng thăm, nếu hội đủ duyên lành nhé.

Xin bạn hãy quẳng gánh đi mà sống vui sống khỏe góp chung vui niềm vui nụ cười với nhau trong phút giây hiện tại, bạn nhé... Smile!

Mời xem Youtube vợ chồng người viết cùng các bạn "không còn trẻ nữa" nhảy chung với thủy thủ đoàn một cách vui vẻ trên tàu Noah của vùng đất hứa Do Thái qua link dưới đây: <https://youtu.be/NPSp1WGOYto>

Xin đọc thêm trích đoạn dưới đây:

Làm gì để trở thành người lạc quan trong cuộc sống?

.... Cuộc sống vốn có nhiều gian lao và thử thách. Mỗi người đều có những khó khăn và chướng ngại của riêng mình trong cuộc sống và đối diện với chúng bằng thái độ như thế nào sẽ quyết định không nhỏ đến cuộc sống hiện tại và tương lai của bản thân.

Dưới đây là những hành động hay thói quen thường thấy ở người có thái độ sống lạc quan, nhờ lạc quan mà chúng ta tạo ra được thêm ý nghĩa cho cuộc sống của chính mình. Bài viết đăng trên tờ *Reader's Digest*:

1. Làm công việc mà mình đam mê
2. Nỗ lực và không ngừng nỗ lực
3. Dành thời gian bên cạnh người lạc quan
4. Có những cuộc thăm viếng để cảm ơn
5. Tìm cách phát huy thế mạnh của bản thân
6. Cười nhiều hơn

Nụ cười có nhiều ý nghĩa tốt đẹp - không chỉ ở chỗ khi cười, trông chúng ta vui vẻ hơn. Cười cũng làm cho chúng ta thấy hạnh phúc. Các nghiên cứu đều cho thấy cười (một trong những hành động yêu thích

của người lạc quan) hàm chứa nhiều lợi ích về thể chất lẫn tâm lý; trong đó có giảm mức stress, cải thiện trạng thái tinh thần, dễ dàng kết bạn hơn.

Các chuyên gia tin tưởng rằng: cười giúp làm giảm hormone stress và làm cho bạn trở nên gần gũi, dễ tiếp cận hơn. Vì thế, lần tới, khi cảm thấy khó chịu, hãy thử cười một cái!

7. Không “đề bụng”

8. Ghi lại những điều tốt đẹp đã đến với mình

9. Sống khoa học, lành mạnh

10. Biết lắng nghe

(Nguồn: Trích trong giacngo.vn/vanhua/photgiaio)

Dù bạn và người viết không có nụ cười khuynh nước khuynh thành như Bao Tự hay bí hiểm như nàng Mona Lisa, bạn và tôi cứ cười lên cho vui với đời một tí nha bạn?

Xin chúc quý bạn có nhiều sức khỏe, thân tâm an lạc, sống vui từng ngày trong hiện tại với duyên nghiệp của mình nhé.

Người giữ vườn Một Cõi Thiền Nhân

Sương Lam

(Tài liệu và hình ảnh sưu tầm trên mạng lưới internet, qua điện thư bạn gửi-MCTN 446-ORTB 863-121218)

Bên
Thiền

Dừng chân đứng lại ven hồ
Lung linh đáy nước mờ mờ bóng ta
Chú chăm nhìn chôn xa xa
Niết Bàn có phải như là quanh đây
Tung mình ta vỗ cánh bay
Ngỡ là sẽ được thấy ngay Niết Bàn
Quần quanh bay, vẫn trong hồ
Chân chồn cánh môi, mơ hồ nhận ra
Dừng chân trên phiến đá ngà
Chân như, bản ngã chính là tại đây
Phút giây này, phút giây này
Tâm không khởi niệm, ở ĐÂY phút NÀY

Hình chụp Hoa Thiền
Thơ Sao Khuê
Trích bài Thiền

NGHE MÀ THƯƠNG “NGƯỜI MẮC CỎ”!

(Trích tuyển tập: HƯỚNG ĐẠO SINH HẢI NGOẠI)

*

Cháu Khánh Thuyên lên năm, bi bô huyền thuyên đủ thứ chuyện bằng tiếng Việt pha lẫn 5% tiếng Anh thật dễ thương. Vào nhà hàng “buffet” Nhật, chưa thử món mặn mà cháu đã bị các màu sắc sặc sỡ xanh, đỏ, vàng của món tráng miệng ngọt ngào lôi cuốn. Sau khi được khuyến lơn lúc nào sẽ được dùng tới nó, cháu ngoan ngoãn ăn tôm chiên bột và thử đủ thứ bà gắp cho, nhưng cặp mắt vẫn luôn luôn liếc về những màu sắc ngọt ngào một cách thèm thuồng thấy mà thương!

Sau cùng rồi cũng được ăn ngọt, con bé theo anh Nu đi lấy một ly có 3 muỗng kem tròn vo đẹp mắt. Khi bà hỏi về 3 màu kem là 3 vị gì? Không biết học hỏi nào mà cháu trả lời nhanh nhẩu:

- Dạ cái màu trắng là *sữa*, hồng là *dâu*, còn nâu là *sô cô la*.

Giữa mùa lạnh mà con bé ăn kem ngon lành, thoáng một cái đã cạn ly ngay, thấy ông cũng đang có ly kem còn vun cao mấy màu hấp dẫn, con bé có vẻ còn thèm “*sữa... dâu, sô cô la*” nữa nên bắt đầu nhõng nhẽo kia nọ để gây sự chú ý, rồi không biết vì ăn lạnh vội vã quá nên bị kem ào ạt tấn công vom hợng hay sao, con bé tăng hăng vài cung trầm bổng rồi lên giọng than thật to:

- *Con ăn kem bị... mắc cỏ rồi!*

Cháu ăn kem mắc... cỏ, làm bà về đêm cứ nằm mà mắc... cười hoài một mình! Ly kem của cháu lạnh là thế mà bà của cháu thì... ấm áp cả đêm trong cái lạnh cắt da của mùa đông Canada.

Ý Nga, 11.12.2018

NHẤT THÔN

(Trích thi tập THÌ THÂM)

*

*Thương em đôi mắt nai tơ
Chẳng thương ánh mắt lơ lơ bao giờ
Liếc tình, dâm đảng, gái hờ
Ai mà đại cười, chuốc nhớ vào người.*

*Anh thương em ở nụ cười
Hiền hòa, trong sáng, tuyệt vời nhất thôn.*

Á Nghi, 12.12.2018

THƯƠNG!

(Trích tuyển tập NHỚ LẮM!)

*

*Thương Má như thương Ba
Đón đầu của tuổi già:
Cô đơn, bệnh, buồn bã
Vắng con cháu trong nhà!*

THƯƠNG HOÀI!

(Trích tuyển tập ANH OI!)

*- Thương chi thương tới ngàn năm?
Kéo dài mười kiếp xa xăm aiတွံး?
Trăm năm đã đủ đường trường
Nhìn nhau răng rụng còn thương đã ngầu!*

*Huống chi ngắm hói da đầu
Lưng còng, gỏi môi, mặt nhàu nếp nhăn
Sức đâu “sữa túi, nâng khăn”?
Hoi đâu nhõng nhẽo, cần nhân lúc ghen?*

*- Anh ơi! Lúc ấy soi đèn
Cũng không thấy rõ! Ho hen suốt ngày
Răng đâu nữa để nghiêng, đay
Tụng kinh, niệm Phật, ăn chay hiền hòa.*

*Anh già, em trẻ được a?
Yêu thương không tuổi, chẳng già đâu anh!
Á Nghi, 12.12.2018*

Má ôm bệnh trầm kha,
Ai hiểu thảo mặn mà,
Trong khi con yên ả,
Một mình xứ người ta?
Ý Nga, 11.12.2018

ĐOẠN TUYỆT!

Bạn không hề thẳng thắn,
Tôi lại chẳng thể cong
Đường đời trăm vạn lối
Sao đi chung đường vòng?
Ý Nga, 10.12.2018

CHIẾC LÁ THU MƠ

Thu ơi ai dấu vạt nắng hồng
Đâu ánh bình minh lấp lánh trong
Mình em thơ thân đôi vằn lạc
Hoàng hôn mộng mị nát tơ lòng.

Em ngồi đong đếm những xanh xao
Tình xưa xa vắng tự thu nào
Nhật bao chiếc lá phai màu úa
Áp ủ tình thu đã hư hao.

Em mơ những giọt nắng ngọt ngào
Đóa hồng đỏ thắm nở trên cao
Chan chứa tính yêu xuân loi là
Vườn hoa ong bướm mây xông xao.

Vẫn biết chỉ là mơ thể thôi
Cho lòng thêm một chút ngọt bùi
Đề bước chân buồn thôi tôi tả
Mặc gió sương chiều ướt lạnh môi!

Mơ về nơi ấy rất xa xôi
Chiều nay bão rớt ở phương trời
Hồn em đắm đuối tình mê hoặc
Lòng tiếc thương hoài - Tình khôn nguôi!

Phạm Thị Minh-Hung

ƯỚC MƠ

Tình luống xa xôi mấy dặm trường
Bâng khuâng ngày tháng mỗi sầu vương
Ơi bao kỷ niệm tràn nhung nhớ
Tiếng hát vang vang... nỗi giận hờn...
Xa cách ngàn trùng đầu bến mộng
Thâm mơ gần gũi nẻo Quỳnh hương
Cùng người vui cạn bầu thi tửu
Ám chút tình xa vắng. Nhớ thương...

Phạm Thị Minh-Hung

NGÀY XƯA AI BẢO, BÂY GIỜ AI MƠ?

(Trích tuyển tập TÌNH EM CHO ANH)

*

- Cám ơn em đẹp như tiên
Giá mà cưới được, chẳng tiền cũng vui!

- *Bây giờ tiên cũng có rồi
(Ai mà chẳng có ít oi vài đồng)
Nhót hoài "tiên nữ" trong lòng
Son son, thép bạc, ngoài trong anh rào.
Có sao lại ước thêm đào?
Anh già lại muốn tiên nào trẻ hơn?*

*Tiên nhan nhân, trẻ chập chờn
Nháy nhau nhón nhác, nhơn nhơn tươi cười
Chàng cười, sắc đã hết tươi
Ở đâu tiên nữ thương người héo hơn?*

*Một "tiên cũ rích" hãy còn
Thương anh yếu ớt, xương giòn, tay run
Chân teo tóp, nhão như giun
Chỉ duy ý chí vẫn ngàn ngọt tình,
Thương dân chuyên lừa đấu tranh
"Tiên xưa" tình nguyện theo anh suốt đời.*

*Tay chuyên, đuốc giữ, lửa khơi
Đến đâu sáng đó! Anh ơi! Thương hoài!
Trái tim yêu nước rất oai
Đập cùng một nhịp, tìm ai như mình?
Á Nghi, 10.12.2018*

CHIẾC LÁ THU ĐÔNG

Ở nơi đây mùa thu muộn màng,
Chạm tháng mười hai mùa thu vàng,
Chiếc lá tình vẫn còn ở lại,
Làm đẹp góc phố, đẹp con đường.
Chiếc lá nổi hai mùa băng khuâng,
Cuối mùa thu và đầu mùa đông,
Lá rụng rã trên trời dưới đất,
Thu sắp đi mà tình mênh mông.

Thời gian còn lại ngắn ngủi thôi,
Màu sắc thu vàng sẽ tàn phai,
Làm sao van gió đừng thổi nữa,
Kéo lá trên cành theo gió bay.

Lăn tăn lá đuối nhau trên đường,
Lá sẽ về cuối nẻo mùa thương,
Về đi, hẹn có ngày tái ngộ,
Ngoan nhé chiếc lá mùa thu buồn.

Lá chạm vai tôi nói điều gì?
Mong manh chiếc lá đợi phân ly,
Reo vui xào xạc rồi sẽ khóc,
Chiếc lá còn tiền chiếc lá đi.

Tôi bước chân qua nỗi ngại ngần,
Chân tôi chạm chiếc lá thu đông,
Hình như tôi thấy mình có lỗi,
Có một mùa thu chết dưới chân.

Hình như tôi thấy một niềm đau,
Chiếc lá và tôi có quen đâu,
Trả lại thế gian triệu chiếc lá,
Tôi bước đi thu vàng phía sau.

Tôi cũng buồn đây. Chẳng vô tình,
Chiếc lá đã chạm vào tâm hồn,
Nâng niu chiếc lá vừa rơi xuống,
Nhan sắc cuối mùa tuổi hoàng hôn.

Nay mai thời tiết sẽ lạnh lùng,
Ngậm ngùi thương chiếc lá thu đông,
Một cơn mưa bụi, một cơn gió,
Mùa thu lá vàng vào hư không.

Nguyễn Thị Thanh Dương
(December 02, 2018)

BẢN CHẤT CỘNG SẢN (Trích tuyển tập CHI EM OI)

*

Chuyện gì người thiện hoan nghênh
Thì Bắc Kinh đều đã kích
Tội ác Tàu cộng lệnh khêh
Dọa ai: -“*Chớ đùa, đừng nghịch*”?

Cộng sản ngang ngạnh, tà quyền
Xuyên tạc, bóp méo, giả dối
Trong nhà, hàng xóm ai yên?
Dĩ nhiên thiên hạ chống đối.

Xâm lăng, ngoan cố, giáo điều
“*Tơ lụa*” trái “*đường*” diệt chủng
“*Luối bò*” chiếm biên: quái chiêu
Lừa người, my dân, vợ vét.

Bức hiếp, cướp giật linh đình
Hàng nhái rẻ rẻ mang nhử:
Độc hại, nuôi mộng hồi sinh
Ai dè kinh tế cận tử.

Thành phẩm độc hại đầy nhà
Ngó lại mới hay quá hổ
Bây giờ đem bán ai mua?
Rằng ngu trông qua cũng biết!

Cướp cả những chén cơm thiu
Rung đùi hưởng “mâm đại yến”
“*Một vành đai*” chết bao nhiêu?
“*Một con đường*”, triệu bất thiện!

Ý Nga, 8.12.2018

*Những con đường tội ác của Tàu Cộng: “*Con đường Tơ Lụa*”, “*Đường Luối Bò*”, “*1 vành đai, 1 con đường*”,

*1\$: hành độc hại bán ở các tiệm mang tên “Dollar Store”

DÂN KHỔ VÌ AI?

Toàn chuyên gia, học giả
Có ai học thật đâu!
Làm chi cũng bậy bạ
Hút máu dân làm giàu.

Điệu Buồn Khoảnh Lặng

*Điệu ru buồn tiếc thương dòng chảy
Thời gian trôi khắc khoải muôn phần
Yêu thương như sóng vỗ vào tim
Cho nỗi nhớ cầu cào nguyệt tận.*

*Đêm chập chờn mưa than gió hận
Mảnh chăn đơn lạnh ngắt bờ sương
Tình trong ta giấc mộng vô thường
Trái tim đã, một lần tận hiến!*

*Chón thiên đường xa xôi miên viễn
Hồn dật dờ say đắm vòng tay
Mùa thu ơi! bao giờ trở lại
Cho đông thôi giá buốt đêm dài.*

*Dường chim bay mờ xa nhân ngãi
Khuất chân mây hạnh phúc lưu đây
Ta chờ nhau bên bờ mong đợi
Tìm tạt nguyên nỗi nhớ khôn nguôi.
Muôn màng sao, chưa vui lần cuối
Để thiên thu tiếc nuối ngậm ngùi
Cho mộng về cơn mưa kịp tới
Rơi xuống đời tim vỡ mận môi.
Ngọc Quyên*

KHÔNG TRI, CHẴNG TRÍ!

Không **tri** thức mới ngả nghiêng, cuồng tín
Nhằm nhò gì: **trí** thức “ngu” triền miên
Thời này rồi còn tin đảng cuồng điên
Mang tà kiến, nhục, hèn, theo cộng sản.
Ý Nga, 8.12.2018

HỌ CHIA TAY RỒI!

(Trích tuyển tập TÌNH SÀU)

*

Sáng nhẵn mặt la mắng,
Chiều nhú mày cần nhân
Cùng uống cay, ăn đắng
Đường tình khá khó khăn:

Xúm bày trò nham hiểm
Bắt dân: “*Phải lặng im,
Lao động và tiết kiệm!*”
Dưới gọng xiết búa liềm.

Mãi miết chơi đảng điếm
Chân lý nào trong tim?
Có chẳng là nguy biện
Quanh đồ ky, tị hiềm.

Mặc dân kêu cầu cứu
Chẳng ai che chở cho
Cả đảng bận chăm chú
Bạc vàng đếm, đong, đo.

Những trí tuệ chớp nhúa
Sao mờ rộng tầm nhìn?
Làm bừa bãi, nhuế nhóa
Dân làm sao dám tin?
Ý Nga, 8.12.2018

Trái Đất Và Ta

Trái đất tuy xưa ta vẫn mới
Ngắm nhìn thế giới mỗi lần xa
Từ khoảng không trung cao vời vợi
Núi đồi trùng điệp ngược nhìn ta...

Trái đất tuy xưa ngày thêm tuổi
Đời người nhiều lắm chỉ trăm năm
Ấu thơ, khôn lớn, già sức đuối
Ra đi để lại chút tình thâm...

Trái đất bao la ta bé nhỏ
Cảm nhận cuộc đời tháng năm trôi
Giàu sang, nghèo khó ai cũng thế
Đã để lòng mình những ước mơ...

Trái đất tiết trời thường thay đổi
Bốn mùa Xuân, Hạ đến Thu, Đông
Ta trong thế giới, đời muôn lối
Thấp thoáng buồn vui những nhớ mong...

Trái đất xoay tròn trong vũ trụ
Làm người không ít...những suy tư

-Không hòa ngay lập tức
Anh đừng có kêu ca
Đầu hàng vô điều kiện
May ra được thứ tha
Muốn tiếp tục tồn tại
Đừng chuốc thêm lỗi lầm!

Anh tuyên bố dứt khoát:
-Hòa hay chiến tùy tâm!

Chị biện minh: -Bác sĩ,
Sao phải học nhu mì?
Hôn nhân dài, đấu trí:
Quyết cứng rắn! Bất di!

Anh biết nhiều ngôn ngữ
Giỏi nói năng hàng ngày
Nếu học thêm, uốn lưỡi
Họ, đầu nông nổi này!
Á Nghi, 7.12.2018

EM DỮ QUÁ!
(Trích tuyển tập AI BIỂU)

*
Mắt sắc nét như dao
Ai nhìn qua cũng sợ
Tôi đã oai thế nào
Sao lấy em làm vợ?

♡
Lính dư thừa ba gai
Mà chịu thua đôi mắt!
Á Nghi, 7.12.2018

Đến khi gởi gắm thân về đất
Ngửa mặt nhìn... trời... gió vi vu...
Thu Hương (Mùa Đông 2018)

SƯ TỬ LẠI TÌM MÈO
(Trích tuyển tập TÌNH SÀU
Tặng quý nàng hay ghen bóng gió)

*
Suốt ngày cứ lấy khẩu cung,
Em: **-Bắt Dê nghe cáo trạng!**
Nghe riết anh muốn phát khùng
Bao giờ Sư Tử mới xử?

Thu thập thông tin từ ai?
Chỉ toàn tin đồn thất thiệt!
Đã củ rích lăm, đề tài
Với những câu hỏi lắt léo.

♡
Tình buồn, duyên héo, khổ ghê!
Sư Tử tìm Mèo vô ích
Quên cả ăn uống, ngủ nghỉ
Mái ám: Dê nào mà có?
Á Nghi, 7.12.2018

*Người Việt thường ví:
-Những bà vợ không hiền lành là “dữ như **Sư Tử Hà Đông**”
-Những ông chồng hay lăng nhăng bỏ bịch là “nuôi thêm **mèo** bên ngoài”
-Những người đàn ông tìm cách ve vãn các cô một cách bất chính là “**Dê**” hoặc “**Dê Sòm**”

Người Về Từ Sa Mạc

Mùa Thu ở Portland đã làm cho người viết cảm thấy thoải mái, vui vẻ hơn sau một thời gian vợ chồng chúng tôi lang thang dưới khí trời nóng bức ở Do Thái, Jordan, nhất là ở sa mạc Ai Cập.

Chu choa oi! Nóng oi là nóng! Mệt oi là mệt!
Mùa hè khí hậu nóng 100 độ ở Portland không có

nhằm nhò gì so với cái nóng cháy da ở sa mạc Ai Cập. Chẳng thể cho nên người dân ở các xứ Trung Đông phải quấn cái khăn choàng che nắng và da mặt không được trắng trẻo như người phương Tây là thế đấy. Smile!

Khi còn học trung học ở Việt Nam, phu quân người viết và người viết học Anh ngữ qua cuốn English For Today. Bài viết về thắng cảnh Taj Mahal ở Ấn Độ và bài viết về Kim Tự Tháp ở Ai Cập đã ăn sâu vào tâm trí của chúng tôi. Từ đấy, chúng tôi mơ ước sẽ có “một ngày đẹp trời” nào đó, chúng tôi sẽ đến thăm viếng hai nơi này để thỏa lòng mong ước.

Thoáng chốc hơn 50 năm trôi qua, không ngờ "The dream comes true", chúng tôi đã được Phật Trời ban phúc lành cho chúng tôi được đặt chân nơi xứ Ấn Độ và Ai Cập huyền bí để được thấy tận mắt nét nguy nga, hùng vĩ kỳ ảo của ngôi đền cẩm thạch trắng Taj Mahal ở Ấn Độ và kim tự tháp vĩ đại của Ai Cập, được cỡi lạc đà dưới cái nóng oi bức ở sa mạc vùng Giza xứ Ai Cập.

Mời quý thân hữu youtube vợ chồng người viết cỡi lạc đà cùng các bạn trong đoàn ở sa mạc vùng Giza bên cạnh các kim tự tháp lớn nhất ở vùng Giza - Ai Cập qua link dưới đây:

Youtube Minh và Sương Lam cỡi lạc đà ở Ai Cập 2018

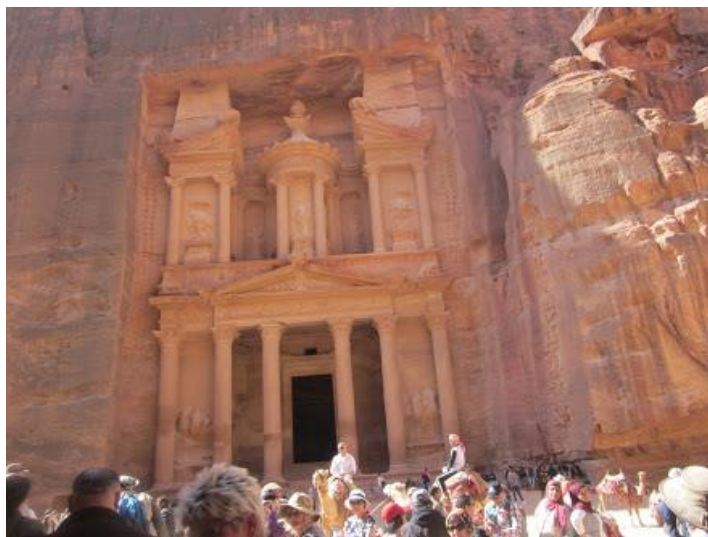
<https://youtu.be/5BTpkq724SU>

Hơn thế nữa, người viết còn có phúc duyên được viếng thăm Do Thái 4 ngày để viếng thăm các thánh tích quan trọng ở Jerusalem, nơi Chúa sinh ra ở hang Belem, nơi chôn xác Chúa, bức tường than khóc, vườn cây olive, v.v. Người viết là một Phật tử, đến thăm nơi đây với tư cách một khách du lịch muốn tìm hiểu những thánh tích quan trọng trong lịch sử Công Giáo, cho nên không hiểu rõ tường tận các nghi lễ Công Giáo như các tông đồ nhà Chúa, nên đành phải “đứng khép

lặng” một bên khi viếng thăm các nơi này.

Cũng trong phúc duyên này, người viết được viếng thăm Petra ở Jordan, một kỳ quan thế giới hiện đại với những hang động được hình thành trong các núi. Từ cổng Petra đến trước hẻm núi Petra, bạn phải đi qua một đoạn đường dài hơn một cây số. Bạn sẽ được ngắm những thắng cảnh đẹp thiên nhiên hay các di tích lịch sử và chụp hình lưu niệm. Các du khách lớn tuổi, nếu không muốn đi bộ thì có thể cỡi lừa, cỡi lạc đà, đi xe ngựa đến trước hẻm núi Petra. Dĩ nhiên là bạn phải tự trả tiền riêng cho những dịch vụ đặc biệt này.

Bạn sẽ được tắm bùn ở Dead Sea (Biển Chết) ở bãi biển bên Do Thái và ở khách sạn 5 sao bên Jordan. Bạn sẽ tự do trét bùn đen thui cả mặt mày lẫn thân thể rồi bơi lội nằm thả nổi trên mặt biển thoải mái, v.v.

Người viết sẽ “tả tình, tả cảnh” chi tiết hơn trong ký sự Tiểu Ngạo Giang Hồ Israel, Jordan, Egypt được đăng trong Giai Phẩm Xuân Oregon Thời Báo Xuân Kỷ Hợi 2019, xem như là món quà Xuân của người viết mến tặng độc giả ORTB, như người viết đã làm hằng năm kể từ năm 2005 cho đến nay. Mời bạn nhớ đón đọc nhé.

Thật tình, vợ chồng người viết thật cũng “xâm mình” khi viếng thăm vùng 'lửa đạn" Trung Đông, một nơi luôn luôn có những cuộc tranh chấp đẫm máu vì tôn giáo, vì chính trị, vì quyền lợi kinh tế, thương mại, v.v.

Nhưng người viết nghĩ rằng: mỗi người có một phần số mà ông Trời đã định nên cứ làm liều đi đại, thế mà vui vì bây giờ chúng tôi "không còn trẻ nữa" còn đi nổi thì cứ đi vì ai biết "qué sera, sera" ngày sau.

Mà thật thế, đi chơi lần này, chúng tôi cũng bắt đầu thấy mệt rồi, nhất là phu quân của người viết, chàng đi chơi mà cứ than thở hoài nghe bất mệt luôn. Người viết được tặng danh hiệu là "First Lady" trong đoàn vì còn gân, còn lợi bộ “ai đi tới đâu, tui đi tới đó”, còn cười đùa vui vẻ cho đến ngày chót 20 ngày của chương trình du ngoạn, trong khi ai nấy bắt đầu "xiu xiu ền ền" rồi vì lợi bộ nhiều ngày dưới trời nóng oi bức của sa mạc. Smile!

Một lời khuyên chân thành của người viết chia sẻ với các bạn “tuổi không còn trẻ nữa” của tôi: “Nếu bạn muốn đi "land tour" thì chỉ nên chọn tour nào đi từ 1 tuần lễ đến 2 tuần là nhiều, và cần nhất là phải có sức khỏe tốt để lợi bộ. Lớn tuổi rồi nên đi "cruise tour" khỏe hơn vì ăn ngủ trên tàu nhiều hơn, nhưng lại không được thăm viếng những nơi mình muốn viếng nằm sâu trong nội địa.”

Đi “land tour” thì phải theo đúng chương trình của đoàn, Có ngày phải thức dậy đi từ 5 giờ sáng. Ngày chót về Mỹ, đoàn phải đáp chuyến bay về Mỹ lúc 2 giờ khuya trong khi suốt ngày hôm trước, chúng tôi lợi bộ cả ngày, ăn tối xong là phải chuẩn bị hành lý để lên đường lúc 10 giờ tối để đáp chuyến bay về Mỹ lúc 2 giờ khuya. Mệt ná thở! Các vị bác sĩ đi trong đoàn cũng than trời luôn! Lên máy bay, chúng tôi ngủ say, ngáy khò khò luôn vì mệt quá!

Cũng may, chúng tôi có cô em dâu rất dễ thương ra phi trường Portland đón chúng tôi về nhà và còn nấu sẵn một nồi bún sông cho chúng tôi đem về nhà ăn đỡ mệt. Lúc đó, tôi ăn tô bún sông đầy tình cảm mến thương này ngon đáo để vì ăn thức ăn Trung Đông ngán đến tận cổ rồi. Phu quân tôi bỏ ăn hai ngày chót của chương trình vì mệt và ăn không vô nữa. Cám ơn Hương, cô em dâu người Huế chu đáo, đảm đang này nhiều lắm nhé. Smile!

Chúng tôi luôn luôn có “quới nhân” giúp đỡ trong những lúc cần thiết. Khi đi thăm một hang động "gập ghềnh khó đi" ở Ai Cập, phu quân của tôi bị trượt chân té nhào kéo tôi té theo. Cũng may, lúc đó còn có một anh trong đoàn đi phía sau đỡ chúng tôi đứng dậy vì chúng tôi là người đi chót trong đoàn. Nếu không có “vị quới nhân” thì không biết ai sẽ cứu chúng tôi trong hang động vắng vẻ này vì chúng tôi là người đi sau cùng trong đoàn. Tạ ơn Trời Phật đã gia hộ, cha mẹ khuất bóng đã phù hộ và đặc biệt cám ơn anh Tiến đã giúp đỡ kịp thời, đúng lúc. Bởi thế, người lớn tuổi phải thận trọng việc đi đứng và phải bám sát hướng dẫn viên trưởng đoàn là thế đấy!

Về nhà rồi, chúng tôi phải mất cả tuần lễ mới thích ứng lại với sinh hoạt thường nhật. Có nhiều ngày chúng tôi ngủ suốt ban ngày mà vẫn tưởng mình đang ngủ ban đêm, giật mình tỉnh giấc mới biết là mình chưa ăn cơm chiều. Smile!

Bây giờ, người viết cố gắng thu xếp thời giờ để viết đôi lời tâm tình với bạn hữu cõi thật, cõi ảo vì sau một thời gian vắng mặt, người viết "được" bạn bè thăm hỏi khá nhiều trên cõi ảo cũng như trong cõi thật. Xin một lời cảm ơn tình cảm thân thương của quý bạn đã dành cho người viết.

Đi chơi lần này người viết nghĩ rằng mọi việc đều do Ôn Trên phù hộ cho phu quân và người viết đi tới nơi về tới chốn bình an khi xâm mình đi chơi nơi vùng lửa đạn vì lúc đó cũng đang đánh nhau ở khu vực khác trên đất Do Thái.

Khi đi chơi ở Petra, đoàn chúng tôi vừa rời khỏi Petra độ 5 phút thì một cơn mưa lớn đã làm lũ lụt đất chùi làm nghẽn lối đi và ngập lụt đường xá dẫn đến Petra làm cho xe của chúng tôi phải chờ đợi và đổi lộ trình về lại khách sạn. Tất cả các du khách đều bị cầm vào thăm Petra. Quân đội được huy động để cứu giúp những nạn nhân bị lũ lụt. Ngày hôm sau, đoàn phải đổi chương trình thăm viếng các thắng cảnh vì đường xá vẫn còn bị cầm lưu thông ở một vài nơi. Đoàn của chúng tôi thoát ra khỏi Petra kịp lúc đúng là được Ôn Trên che chở cho mọi việc an toàn.

Xin mượn bài viết dưới đây để làm kết luận cho bài tâm tình hôm nay, bạn nhé

Ôn Trên

Mọi sự xảy ra đều là sắp xếp tốt đẹp nhất của Ôn Trên

Xưa kia, có một vị vua rất thích săn bắn. Ngày nọ, nhà vua trong lúc đi săn có bắn trúng một con báo hoa, liền hò hởi đến nơi để thu về chiến lợi phẩm.

Không ngờ rằng khi nhà vua xuống ngựa, con báo hoa đang nằm hấp hối bỗng vùng lên cắn mất ngón út của ngài. Ông vô cùng buồn bực, liền triệu Tể tướng của mình tới uống rượu giải khuây. Nghe nhà vua giải bày với những lời oán trách số phận, Tể tướng chỉ mỉm cười và nói:

- Hoàng thượng nên nghĩ thoáng một chút. Bởi tất cả những chuyện xảy ra trên đời này chắc chắn đều là sự sắp xếp tốt đẹp nhất của trời xanh dành cho ta.

Nghe vậy, vua liền nổi giận quát rằng:

- Nếu Trẫm đem ngươi tống vào ngục giam, ngươi cũng cho rằng đó là sự sắp xếp tốt đẹp nhất?

Tể tướng không sợ hãi, chỉ từ tốn thưa lại:

- Nếu vậy, thần cũng nguyện tin tưởng đó chính là sự an bài tốt đẹp và thỏa đáng nhất.

Nhà vua giận dữ vô cùng, lập tức phái người bắt Tể tướng giam vào đại lao.

Một tháng sau, vết thương đã khỏi hẳn, vị vua ấy bí mật xuất cung một mình đi vi hành. Khi đi đến một vùng núi xa xôi, bỗng có đám thổ dân từ trên núi lao xuống bắt trói nhà vua và đem về bộ lạc.

Bộ lạc nguyên thủy trên núi này hàng tháng vào ngày trăng tròn đều bắt nguồn mang về làm vật tế cho nữ thần Mãn Nguyệt, còn nhà vua thì sắp sửa bị thiêu sống để dâng lên thần linh.

Khi đang chìm trong tuyệt vọng, ngài bỗng nghe thấy vị thầy cúng hoảng sợ vì phát hiện ngài bị thiếu mất ngón tay út. Nếu nữ thần Mãn Nguyệt phát hiện ra vật tế không hoàn mỹ, nhất định sẽ vô cùng tức giận.

Không còn cách nào khác, những người trong bộ lạc chỉ còn cách thả nhà vua đi. Ngài vô cùng vui mừng, sau khi về cung lập tức thả Tể tướng, còn mời ông đến uống rượu và nói:

- Những điều ái khanh nói quả không sai. Tất cả đều là sự an bài tốt nhất của trời xanh. Nếu trước đây Trẫm không bị con báo hoa kia cắn, thì có lẽ giờ đã sớm mất mạng rồi!

Nói đến đây, nhà vua như chợt nhớ ra điều gì, liền hỏi Tể tướng:

- Thế nhưng ái khanh lại vô cớ bị giam hơn một tháng, điều này cũng là sự an bài tốt đẹp hay sao?

Tể tướng ung dung nhấp môi chén rượu rồi đáp lại:

- Nếu thân không bị giam trong ngục, vậy người đi theo Hoàng thượng vi hành hẳn sẽ là thân. Thổ dân phát hiện Hoàng thượng không thích hợp để làm vật tế, thì há chẳng phải sẽ đến phiên thân hay sao?

Lúc này, nhà vua cười lớn mà nói rằng:

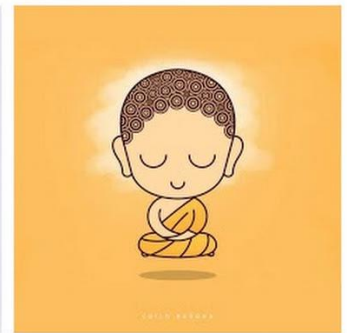
- Quả không sai! Tất cả đều đã là sự sắp xếp tốt đẹp nhất của ông trời!

Bài học rút ra

Mỗi khi gặp phải chuyện không như ý, thay vì tốn thời gian uất ức, buồn tủi, bạn chỉ cần nghĩ rằng, đó hẳn đã là sự sắp xếp tốt đẹp nhất mà ông trời dành cho mình. Hãy phóng tầm mắt ra xa, mở rộng tầm nhìn của bạn trước cuộc đời này để luôn vui vẻ, lạc quan và tin tưởng vào tương lai.

Bởi chỉ cần chúng ta sống lương thiện và lạc quan, những điều tuyệt vời chẳng cần tìm cũng sẽ tự đến. Còn bạn thì sao? Bạn đã sẵn sàng để đón nhận những an bài tốt đẹp từ trời xanh chưa?

Xin chúc quý bạn có nhiều sức khỏe, thân tâm an lạc, sống vui từng ngày trong hiện tại với duyên nghiệp của mình nhé.

Người giữ vườn Một Cõi Thiền Nhân

Sương Lam

(Tài liệu và hình ảnh sưu tầm trên mạng lưới internet, qua điện thư bạn gửi-MCTN 445- ORTB 866-12518)

Đông Đến

(Những điệp khúc về mùa đông đang đến)

Đông đến rồi ư, lạnh lẽo ơi
Tình em hoang vắng đến chơi vơi
Nhìn hoa tuyết đỏ hôn té tái
Anh lạc đâu rồi, nhớ rụng rơi!

Phạm Thị Minh Hưng

Đông đến, năm tàn sắp vội rời
Sương bao, tuyết phủ... nỗi buồn khơi
Cô liêu, trống vắng... len hy vọng
Năm mới an hòa khắp mọi nơi.

PThúy

Đông đến mang theo nỗi u hoài
Sâu riêng khoắc khoai tỏ cùng ai
Âm thầm trong dạ niềm chua xót
Rét buốt lê thê những tháng ngày.

Thúy M

Đông đến rồi, cơn lạnh buốt da
Phổ phường lá ngập vắng người qua
Đi về chạnh lòng nghe thương nhớ
Lẽ "Tạ Ôn" xưa... có Mẹ Cha...

Phạm Thị Thu Hương

Đông đến cho lòng thương nhớ ai
Tuyết rơi giăng mắc mộng tàn phai
Lối xưa khuất nẻo mờ xa thăm
Nghe tiếng thời gian khè thờ dài.

Minh Giang

Em đứng bên song buồn ơi buồn
Đông đến sao trời vẫn mưa tuôn
Sài Gòn lặng lẽ tình câm nín
Mưa chiều hiu hắt, xám hoàng hôn!

Phạm Thị Minh Hưng

Đông đến rồi đây, tuyết lạnh rơi
Buồn, mây xám ngắt phủ ngang trời
Đàn chim trốn tuyết rời phương bắc
Gói nhớ, chim ơi, gửi tới người...

Sao Khuê

Đông đưa theo gió cơn mưa lá
Có thấy mùa thu vẫy biệt ly
Sương đọng trên cành trơ buốt giá
Chào thu, đông đến, hãy lưu chi...

Phi Nga

NGƯỜI XÀI ĐỒ THỪA

Chị Bông đi chợ mang theo cái iPhone đến một cửa hàng bán phone nằm trong chợ Việt Nam để sửa chữa.

Chị có cái iPhone, mỗi lần con đổi phone mới là người mẹ được... thừa hưởng cái cũ, kéo bỏ không uống phí, nên iPhone đời nào chị cũng đều có xài.

Hôm qua chị bạn từ xa gọi đến và than phiền là sao tôi gọi phone nào bà cũng không bốc, từ phone nhà đến iPhone, bà dùng iPhone để làm gì?

Thiên hạ tận dụng iPhone, ai gọi đến bất cứ lúc nào cũng có mặt, mail hay text vừa nhận được trả lời nhanh như chớp. Khoe bạn bè những hình ảnh thơ mộng đóa Quỳnh nở đêm qua, chiếc lá vàng rơi chiều

nay hay thực tế ăn uống như miếng heo quay da giòn vừa lấy từ trong bếp ra, hũ dưa chua, hũ cà pháo vừa mới muối...

Nhưng chị Bông thì không. Có bao giờ chị Bông mang kè kè iPhone bên người đâu, chị để nó trên bàn vì những số phone này chỉ cho người trong gia đình và vài bạn bè thân mà thôi. Những cú gọi phần nhiều là quảng cáo, có khi phone reo lên liên hồi inh ỏi làm chị Bông chạy tắt tườì đến bốc phone và nghe họ xô một tràng không ngừng nghỉ, chị... kiên nhẫn lắng nghe chỉ để chờ cơ hội được nói xen vào một tiếng “cám ơn” rồi cúp phone cho đỡ phũ phàng.

Thế nên nhiều khi phone reo, dù phone nhà hay iPhone chị chẳng thèm đoái hoài nếu đang bận rộn.

Nhờ bạn thân phiền chị Bông mới nhớ ra đem chiếc iPhone đi sửa, chẳng hiểu sao phone vừa charge đầy để không một lúc cũng tự động hết, hay có khi đang nói chuyện phone bỗng tắt ngóm như người đang khỏe mạnh bỗng bị cú đột quỵ bất tỉnh.

Cửa hàng bán và sửa chữa cell phone hôm nay đông khách, ngẫu nhiên sao mà toàn mấy ông bà cao niên, dĩ nhiên cửa hàng Việt trong khu chợ người Việt thì khách hàng cũng toàn là người Việt. Chị Bông đứng sau lưng một bà và nghe bà nói với chàng trai trẻ nhân viên bán hàng:

- Cháu xem giùm bác cái iPhone này bệnh gì mà những cuộc gọi đến nó không reo.

Chàng nhân viên nhanh chóng xem phone và chỉnh sửa chỉ trong một hai phút:

- Phone bác không hư hỏng gì, cháu đã chỉnh lại nút âm thanh mà chắc bác đã vô tình đụng vào làm nó tắt đi thôi.

Chàng trai trả phone lại cho khách, có vẻ như chấm hết một dịch vụ để còn tiếp người khách hàng khác. Nhưng chắc đã từng “đau khổ” vì phone không reo, bà khách... năn nỉ:

- Vậy cháu thử gọi phone bác xem nó có reo không để bác yên tâm.

Chàng nhân viên chiêu lòng khách:

- Vâng, số phone bác là gì?

Bà già lúng túng:

- Bác... không nhớ rõ lắm, hình như là (817) 834- hay... 348 gì đó.

Chàng trai kiên nhẫn đợi bà khách lục lọi trí nhớ, nhưng bà đành chịu thua:

- Cháu đợi bác... lục trong ví xem còn mảnh giấy ghi số phone nó không nhé.

- Thôi, thôi, bác khỏi tìm giấy tờ cho mất công, cháu tìm còn nhanh hơn bác.

Mấy ông bà cao niên không nhớ số cell phone của mình là chuyện thường tình, có người còn không nhớ cả số an sinh xã hội của mình nữa, phải ghi trong mảnh giấy khi cần thì móc ra.

Chàng nhân viên lấy phone khách hàng gọi cho phone của mình, hiện ra số chàng gọi lại cho phone bà khách và nó reo lên ròn rã làm bà hài lòng:

- Tốt rồi. Bao nhiêu hả cháu?

- Xin bác 20 đồng.

Chị Bông nhận xét nếu bà này nhận lại phone ngay sau khi chàng nhân viên chỉnh âm thanh xong thì không mất đồng nào, rõ ràng thái độ cậu ta lịch sự không hề muốn tính tiền vì công sức chẳng là bao. Nhưng tại bà đòi hỏi thử đi thử lại làm mất thì giờ của cậu ta nên mất 20 đồng ngon lành.

Tháng này tiền hưu hay tiền già của bà sẽ mất 20 đồng vì... cái tội quá cẩn thận cho cái iPhone.

Bà hí hửng cất phone vào giỏ xách và... tự động giải thích với chị Bông đang đứng cạnh bà chờ tới lượt:

- Phone nào mới ra lò là con tôi bỏ phone cũ ngay nên tôi bảo cái gì con không xài nữa thì cứ gửi về cho mẹ. Con ở xa nên mỗi lần phone trục trặc chẳng biết hỏi ai, lại ra tiệm thôi. Thời buổi hiện đại mình cũng phải có iPhone với người ta chứ.

Chị Bông... giật mình. Sao mà con nhà ai giống con nhà mình thế.

Hai ông bà lù khù đứng sau lưng chị Bông cũng góp lời than thở:

- Nhà tôi có 3 đứa con cơ, vợ chồng tôi từ giờ đến cuối đời xài những đồ chúng nó bỏ cũng chưa hết, từ iPhone, iPad đến những thứ khác, trong khi bao người khôn khó ở Việt Nam chẳng có cái gì để xài, còn mình cái gì cũng có để xài phí phạm.

Không ngờ có nhiều cha mẹ xài đồ thừa của con đến thế, lại có cảnh xài đồ thừa bất đắc dĩ như hai vợ chồng người anh họ chị Bông... phải lái chiếc xe đời mới hai cửa, kiểu thể thao do thằng con chán chê đời mang ra dealer đổi xe khác, tiếc rẻ chiếc xe mới sẽ bị mua với giá thấp nên hai vợ chồng... “điều đình” với con, mua lại xe nó với giá cao hơn và dùng xe này. Chiếc xe thể thao màu đỏ bóng loáng “ngheh ngang” đậu trước sân nhà của hai vợ chồng già chỉ dùng để đi chợ và đi khám bác sĩ gần nhà, nào dám lái đi xa.

Chị Bông đưa cái iPhone cho chàng nhân viên và khai bệnh:

- Phone đang nói thì tắt ngúm và màn hình đen ngòm.

Chàng trai tháo gỡ cái phone ra chỉ trong nháy mắt là tìm ra nguyên do:

- Phone này hết “pin” rồi. Thay mới 20 đồng.

Chị Bông đồng ý, chỉ trong vài phút là nhân viên làm xong:

- Xin cô 20 đồng.

Chị Bông... từ từ mở bóp để có thời gian nhờ vả thêm:

- Nhân tiện cháu... liếc qua giùm cô xem phone có vấn đề gì nữa không?

- Mọi thứ tốt khi ta thay “pin” mới rồi cô ạ.

- Cám ơn cháu nhé. Tại cô nghe nói tụi Apple khi ra iPhone mới nó “làm hu” cái cũ cho mình hết xài để phải mua cái mới. Nhưng cô... không bao giờ từ bỏ cái cũ miễn là vẫn xài được.

Chị Bông trả tiền xong thì hai vợ chồng đứng sau tiến lên. Chị Bông bước ra tới cửa còn nghe vợ chồng họ nói với nhau:

- Lần này sửa nhớ hỏi cách edit hình ông nhé... hình mình chụp sẽ trẻ đẹp hơn đây, các bạn tôi đưa hình lên facebook, lên diễn đàn, ai cũng tươi trẻ như mới đi thẩm mỹ viện về.

- Biết rồi. Mình hỏi con mấy lần xong lại quên, hỏi đi hỏi lại làm nó bực mình. Hỏi tiệm người ta vui vẻ chỉ dẫn có tốn tí tiền cũng đáng.

Ra khỏi tiệm phone, chị Bông vào chợ, đi qua khu trái cây thấy những vỉ mận màu đỏ hấp dẫn quá chị Bông dừng chân lại, cầm lên xem xong bỏ xuống ngay vì giá... chấy bóng tay, những \$4.99 một pound. Chẳng tội vạ gì phải thêm, phải mua cái thứ trái cây bình dân rẻ mạt này ở Việt Nam sang đây với giá đắt đỏ thế.

Ở Việt Nam những thứ mận đủ loại như mận sọc, mận da người, mận đỏ chót như son đều rẻ bèo, bày ê hề trên kệ, trong rổ hay nằm khiêm nhường trong gánh hàng rong.

Một bà đang đẩy xe chợ tới gần quây trái cây và reo lên:

- Ủa, chị Bông đó hả?

Chị Bông nhìn ra cũng reo lên:

- Ủa chị Hằng... Bông đây, bọn mình ai cũng bận rộn, thỉnh thoảng gặp nhau nơi chợ búa thế này. Mừng ghê.

Chị Bông quên vỉ mận, ngắm nghía chị Hằng, chiếc quần màu hoa xanh đỏ ngắn tới nửa bắp chân, chiếc áo rộng hở vai bó lại ở dưới, cặp mắt kính râm xéch xéch tạo khuôn mặt trẻ trung nhí nhảnh. Chị Bông khen:

- Mỗi lần mình gặp đều thấy Hằng “mô đen” thêm, trẻ đẹp thêm ra.

Chị Hằng khiêm nhường:

- Thế mà chồng nói mình ăn mặc... như đứa dở hơi, già rồi mà diện đồ thời trang giới trẻ.

Mở chiếc túi xách tay chị Hằng lôi ra chiếc iPhone và vui vẻ khoe:

- Coi nè, túi xách tay Gucci, iPhone quả táo cắn này là quà sinh nhật các con tặng, còn các thứ quần áo, mỹ phẩm, giày dép hàng hiệu từ đầu tới chân mình dùng hàng ngày đều là... đồ thừa của con gái út. Bông và mình quá thân, quá hiểu nhau nên mình khai ra hết đấy.

- Biết rồi, nên Hằng lộng lẫy một trời hàng hiệu.

Vợ chồng chị Hằng làm kinh doanh giàu có, ba đứa con đều được cha mẹ chia gia tài hậu hĩ, họ thừa tiền để an hưởng tuổi về hưu, thế mà người mẹ nhận quà của các con tặng với niềm vui sướng hãnh diện, xài đồ dư thừa của con với vẻ quý hóa nâng niu.

Chị Hằng hào hứng mở iPhone:

- Nè Bông, xem hình cháu nội, cháu ngoại mình, dễ thương ghê chưa?

Chị Bông ngắm hình và khen:

- Đứa nào cũng chóng lớn và đáng yêu quá.

- Nữa nè Bông, một đồng hình vợ chồng mình đi cruise mùa hè năm ngoái...

Chị Bông xem lướt qua hàng mấy chục tấm hình và khen tiếp:

- Ôi thích quá...

- Nữa nè Bông, hình vợ chồng mình mới đi du lịch Châu Âu.

Nhìn cả đồng hình ảnh lướt nhanh qua ngón tay chị Hằng, chị Bông hoa cả mắt lên, thối thác:

- Thôi để lần khác mình xem hình Châu Âu, bây giờ mình phải mua đồ và về nhà gấp.

Chị Hằng giới thiệu:

- Vợ chồng mình đang kế hoạch sẽ đi Nhật Bản mùa hoa anh đào. Tha hồ cho bồ xem hình từ Châu Âu tới Nhật Bản nha. Hẹn tái ngộ.

Hai người chia tay mạnh ai nấy đi. Chị Hằng lại điệu dàng đẩy chiếc xe chợ với chiếc túi xách hàng hiệu để trên xe thuận tiện cho chị khoe chiếc túi xách và sẵn sàng móc iPhone ra gọi vợ vẫn cho ai đó để khoe chiếc iPhone đời mới có nhãn hiệu quả táo cắn.

Chị Bông bỗng thấy lòng vui vui khi nghĩ đến mình, đến chị Hằng, đến mấy khách hàng vừa gặp trong tiệm sửa cell phone lúc nãy và những ông bà nào đó cùng trang lứa, những người... thích xài đồ thừa của con cái.

Chưa chắc vì họ nghèo không đủ khả năng mua sắm. Họ có thể cho con món tiền lớn nhưng vẫn sống khiêm nhường tiết kiệm, của con cái cũng như của mình, đồ còn tốt thì còn dùng tội gì bỏ lãng phí.

Nguyễn Thị Thanh Dương

NGƯỜI NÀO NGOÀI HÀNH TINH?

(Trích Biếm Thi: TÌNH CƯỜI NÈ ANH)

*

-Bộ người ngoài hành tinh

Hay sao mà kỳ lạ

Cứ đi theo thừa trình?

Cái mặt thấy phát ghét!

-*Họ lực lưỡng như anh*

Hay ốm nha, ốm nhách?

Sao ghét người hiền lành

Hỡi cô bé nhí nhảnh?

Em đừng đĩnh, xinh xinh,

SAO EM THƯƠNG ANH?

(Trích tuyển tập: HƯƠNG ĐẠO SINH

HÀI NGOẠI)

*

Họ "*cao thủ tán tinh*"

Chưa bao giờ tâm thành

Qua bao "*Thế Vận Hội*"

Càng nhìn càng mỏng manh!

Anh, không trò ma mãnh,

Tánh tình rất hiền lành,

Hương Đạo Sinh lấp lánh

Giúp đời, chạy loanh quanh.

Anh trùng trùng* hóng gió
Đường chung, sao bất bình
Muốn đợc hành liêu lĩnh?

Núi này đá chông chênh
Em guốc cao khắp khênh,
Đường khúc khuỷu, gập ghềnh
Té, rồi ai đỡ lên?

-Bao nhiêu năm đường quen
Mắc mớ chi lại té?
Lo cho người bon chen
Lạ đường, vừa mới đến.

-Vậy nếu nói: **-Thích em**
Đường sẽ quen hay lạ?
Rồi đường còn êm êm?
Nếu nói thêm: **-Thương lắm!**
Á Nghi, 1.12.2018
*Trùng trùng: kéo dài

Thêm tấm lòng yêu Nước
Nguyễn cùng em đồng hành
Tài năng và bách hạnh
Ai sánh đợc bằng anh?
Á Nghi, 1.12.2018

SAO MÀ NHỚ NHÀ!
(Trích Tuyển tập TÌNH SÀU)
*

Anh thường hay vắng nhà
Nhà buồn rũ cả ra
Ra vô người một bóng
Bóng đồ nhìn xót xa.

Hết tưới cây, ngắt hoa,
Lại hành hạ thi ca,
Gửi văn chương từng đóa
Hoa Ái Quốc nở nà.
Á Nghi, 1.12.2018

NHỮNG CHIẾC VỐ LẼ BẠN

Quái lạ! Bỏ vào máy đủ hai vợ chồng vớ, đến khi đã giặt sạch sẽ, sấy khô thơm tho, xếp cất vào tủ thì chỉ còn lại một em lẻ loi. Tên kia téch đi đặng nào? Cứ như anh chồng giỏi ăn vụng, hẳn đã thừa cơ biến mất từ bao giờ không để lại tăm tích.

Mà không phải chỉ một lần. Sự cố xảy ra thường xuyên, quá thường xuyên mà không ngăn chặn đợc. Có lần thắc mắc không biết có phải tại gia pháp không nghiêm, mình làm một cuộc khảo sát nho nhỏ.

Hỏi một anh chàng người Mỹ đợc thân trong sở, luôn tự giặt ủi quần áo thơm tấ, ngày nào cũng ăn mặc chỉnh chu, thì hẳn nhăn mặt đập tay xuống bàn cái rầm: “Ồi trời! Đừng hỏi đến nỗi thống khổ của tôi! Nó làm tôi điên đầu đây chị ơi. Vớ tôi cũng bị mất “bạn đời” (partner) của chúng hoài. Không biết tại sao!”

Đến chơi nhà một phụ huynh có con học cùng với con gái mình, hai bà bạn ngồi ở nhà sau vừa làm việc nhà vừa tí tê tâm sự, bất chợt mình phì cười khi thấy cạnh máy giặt trong nhà có một rổ nhỏ chứa toàn là... những chiếc vớ lẻ bạn! Ngắn có, dài có, trắng có, đen có, vớ đánh banh, vớ đi làm, vớ mềm mại xinh xắn đủ màu mang đi ngủ có hình các con thú xinh xinh... Chuyện gì xảy ra vậy? Chúng lẻ bạn cô đơn, vẫn nằm ngoan ngoãn trong giỏ “tạm trú” mong chờ kẻ phụ bạc hồi tâm trở lại để đợc hỏi gia. Hic!

Ở nhà càng tệ hại hơn. Có lần con gái bị bệnh nằm một chỗ. Mẹ thương tình giặt giũ xếp cất quần áo cho con. Ồi mèn ơi, đếm đợc 37 chiếc vớ lẻ bạn! Hèn gì Noel năm nào nó cũng xin mẹ mua vớ làm quà. Không biết cô nàng quản gia thế nào có lắm kẻ thoát ly đi tìm phương trời xa lạ đến thế! Mà nó cũng

không care. Cứ ông nọ cặp bà kia, một chân vớ xanh, một chân vớ đỏ là chuyện thường. Lại còn xem đó là mốt mới. Ngộ biến phải từng quyền, hay là if you can't win them, join them!

Tuy nhiên vật chất không biến mất, học thuyết Mác Lê đã dạy như thế nếu mình nhớ không lầm. Chúng chỉ biến từ thể này sang thể khác, từ nơi này sang nơi khác. Chúng biến đi đâu nhỉ? Có đĩa bị bỏ rơi không mang xuống máy giặt. Có đĩa bị anh chó chị mèo lôi vào góc tối găm. Có đĩa lọt vào khe khuấy sau máy giặt trong quá trình bay xuống từ tầng trên khi thả quần áo bản xuống tầng hầm. Có đĩa bị cuộn tròn vào tấm drap trải giường to đùng trong quá trình nhồi nặn trong máy giặt máy sấy, ít lâu sau mang drap ra trải giường mới xuất đầu lộ diện. Có đĩa không hiểu sao lại chui xuống gầm giường ẩn nấp cả năm, đến khi thò chổi quét mới tìm ra trẻ lạc. Ấy là những đĩa bị pú lít tóm về. Số đông còn lại vẫn là bí mật cuộc đời, đành chịu!

Lại có những đôi vớ vẫn còn trụ lại với bạn đời, nhưng cũng như vô dụng. Sau một thời gian sống chung mỗi đĩa đã nhiễm phong trần thử thách khác nhau: anh thì dài ngoẵng, nhẽo nhột, chị thì teo choắt lại; anh nhuộm màu cháo lòng trông chán óm còn chị vẫn phồng phao trắng mượt. Lại có anh thủng đầu một lỗ to đùng, chị vẫn nguyên lành tươi mát. Thương nhau thế thì bằng mười hại nhau: anh làm tui mất mặt bầu cua với cha mẹ láng giềng, thôi mình bye bye nhau cho rồi.

Nếu thiên hạ ai cũng gặp hoàn cảnh này, có lẽ ta nên đổi qui luật chơi? Tại sao các hãng dệt lại phải sản xuất vớ theo từng đôi nhỉ? Lại còn dùng chỉ nylon đóng chặt lại với nhau cho dính cứng gọn gàng. Được ít lâu rồi lại anh đi đường anh, tôi đường tôi chứ có giữ mãi được đâu? Hãy bán vớ lẻ, ai muốn mua gì tùy ý, muốn cặp đôi thế nào tùy tâm, win-win mọi bề. Chiếc xanh chiếc đỏ, chiếc trắng chiếc đen cũng là một điều hay. Từ đây thay vì chăm chút thời trang bằng cách ghép quần áo với khăn choàng, cà vạt, giày dép, nữ trang, ta lại có thú vui ghép vớ phải với vớ trái cho đủ gam màu hòa hợp. Ta sẽ không bao giờ phát hiện mất vớ, vì triết lý “phải đủ đôi mới gọi là đầy đủ, lẻ đôi là mất” đã bị đảo thái.

Thay đổi thói quen xã hội này không những tiết kiệm cho mọi người một số tiền phải vất vả đi mua đôi khác, mà còn giải quyết một vấn đề khủng hoảng tâm lý đã gây bao tổn hại cho sức khỏe tâm thần loài người: nỗi u uất trầm cảm vì cuộc đời xáo trộn không kiểm soát được, mặc cảm mình quá vô dụng, chỉ có những đôi vớ mà quần không xong, không giữ được tí trật tự gì trong đời. Vớ còn không giữ được đủ đôi thì làm sao giữ được tiền bạc, hạnh phúc, giữ chàng hay nàng của mình đây?

Với cách sống mới vui, trẻ khỏe, hồn nhiên, không care, từ nay thiên hạ không phải tốn tiền trăm tiền nghìn đi gặp bác sĩ tâm thần để trút bầu tâm sự, giải thoát những nút thắt của cuộc đời nữa. Ít nhất là nút thắt về vớ.

Don't worry! Be happy!

Thúy M